ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 306

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 52

20 listopada 2009

Spis treści

I *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa*

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1109/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1110/2009 z dnia 18 listopada 2009 r. ustanawiające zakaz połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od długości geograficznej 45° W, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Grecji** 3

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1111/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2010 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie i wprowadzające pewne odstępstwa od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 3149/92** 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1112/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych 14

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1113/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych 16

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1114/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 20

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 4 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1115/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 21

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1116/2009 z dnia 19 listopada 2009 r. ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 23

II *Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa*

DECYZJE

Komisja

2009/845/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Austrię na rzecz przedsiębiorstwa *Postbus* w powiecie *Lienz* C 16/07 (ex NN 55/06)** *(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7034)* (1) 26

2009/846/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 20 października 2009 r. w sprawie zawarcia porozumienia między Komisją Europejską a Organem Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych** 39

III *Akty przyjęte na mocy Traktatu UE*

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

★ **Decyzja Kolegium 2009–8 w sprawie przyjęcia rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do Eurojustu** 45

PL

(1) Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1109/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw [2], w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	38,6
	MA	31,6
	MK	37,7
	TR	59,0
	ZZ	41,7
0707 00 05	JO	171,8
	MA	46,5
	TR	77,7
	ZZ	98,7
0709 90 70	MA	57,7
	TR	109,5
	ZZ	83,6
0805 20 10	MA	68,7
	ZZ	68,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	52,3
	HR	40,9
	MA	74,5
	TR	76,4
	ZZ	61,0
0805 50 10	AR	54,6
	TR	71,6
	ZA	61,6
	ZZ	62,6
0806 10 10	BR	245,4
	LB	294,8
	TR	143,2
	US	293,9
	ZZ	244,3
0808 10 80	AU	171,8
	CA	63,9
	MK	22,6
	NZ	102,0
	US	94,7
	ZA	103,1
	ZZ	93,0
0808 20 50	CN	57,0
	TR	84,0
	US	72,0
	ZZ	71,0

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1110/2009

z dnia 18 listopada 2009 r.

ustanawiające zakaz połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od długości geograficznej 45° W, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Grecji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa [1], w szczególności jego art. 26 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa [2], w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 43/2009 z dnia 16 stycznia 2009 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2009 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe [3], określa kwoty na rok 2008.

(2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2009 r.

(3) Należy zatem zakazać połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2009 r. państwu członkowskiemu określonemu w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się zatrzymywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa

---

[1] Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.
[2] Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.
[3] Dz.U. L 22 z 26.1.2009, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	29/T&Q
Państwo członkowskie	Grecja
Stado	BFT/AE045W
Gatunek	Tuńczyk błękitnopłetwy (*Thunnus thynnus*)
Obszar	Ocean Atlantycki, na wschód od długości geograficznej 45° W, oraz Morze Śródziemne
Data	17 października 2009 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1111/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

przyjmujące plan podziału pomiędzy państwa członkowskie zasobów zapisanych w roku budżetowym 2010 na dostawy żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie i wprowadzające pewne odstępstwa od przepisów rozporządzenia (EWG) nr 3149/92

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 43 lit. f) oraz g) w związku z jego art. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające agromonetarne porozumienia dotyczące euro ([2]), w szczególności jego art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92 z dnia 29 października 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ([3]) Komisja powinna przyjąć plan dystrybucji zasobów, który zostanie sfinansowany ze środków dostępnych w roku budżetowym 2010. Plan ten powinien ustanowić w szczególności, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego podejmującego to działanie, maksymalne środki finansowe dostępne na cele realizacji części planu przypadającej na dane państwo oraz ilość każdego rodzaju produktu, którą można wycofać z zapasów posiadanych przez agencje interwencyjne.

(2) Państwa członkowskie zainteresowane planem dystrybucji w roku budżetowym 2010 przekazały Komisji niezbędne informacje zgodnie z przepisami art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

(3) Dokonując podziału zasobów, należy uwzględnić doświadczenia i stopień wykorzystania przez państwa członkowskie zasobów przyznanych im w poprzednich latach budżetowych.

(4) Artykuł 2 ust. 3 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przewiduje dotację przeznaczoną na zakup na rynku produktów czasowo niedostępnych w ramach zapasów interwencyjnych. Uwzględniając, że zapasy zbóż przechowywane obecnie przez agencje interwencyjne nie są wystarczające do pokrycia przydziałów odpowiadających wnioskom o zboża i ryż, należy określić wysokość dotacji, aby umożliwić zakupy na rynku zbóż lub ryżu niezbędne do realizacji planu dystrybucji w roku budżetowym 2010.

(5) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 ustanawia przekazywanie między państwami członkowskimi produktów niedostępnych z zapasów interwencyjnych w państwie członkowskim, w którym występuje na nie zapotrzebowanie w ramach realizacji rocznego planu dystrybucji. Należy zatem zezwolić na niezbędne przekazywanie wewnątrzwspólnotowe w celu realizacji tego planu w 2010 r. na warunkach określonych w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

(6) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w przypadkach gdy przewiduje się przekazywanie produktów z państwa członkowskiego, w którym są one przechowywane, w ramach interwencji do innego, przewiduje dla podmiotów gospodarczych opcję składania ofert z pominięciem przewozu produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych do państwa członkowskiego składającego wniosek. Artykuł 25 rozporządzenia (EWG) nr 1234/2007 przewiduje, że zbyt produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w sposób pozwalający uniknąć zakłóceń rynku.

(7) W związku z obecną sytuacją na rynku sektora mleczarskiego, która charakteryzuje się niskim poziomem cen, stosowanie opcji przewidzianej w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 nie powinno być dozwolone w planie dystrybucji w 2010 r. w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku, w celu zapobiegnięcia ewentualnym zakłóceniom rynku w następstwie uwolnienia tych produktów na niektórych rynkach, które już są dobrze zaopatrzone. Z tego samego powodu należy ograniczyć korzystanie z możliwości oferowanych podmiotom gospodarczym w art. 4 ust. 2 oraz 2a wymienionego rozporządzenia, tak by przetwory mleczne przeznaczone do dystrybucji osobom najbardziej potrzebującym we Wspólnocie spełniały pewne wymogi w zakresie ich składu oraz ilości mleka wykorzystywanego do ich produkcji. W celu monitorowania przestrzegania tej zasady w swych sprawozdaniach z postępu prac państwa członkowskie powinny przewidzieć szczegółowy wykaz produktów, które podlegają dystrybucji, w podziale na kategorie o „wysokiej zawartości tłuszczu" lub „pozostałe".

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 349 z 24.12.1998, s. 1.
([3]) Dz.U. L 313 z 30.10.1992, s. 50.

(8) W celu zagwarantowania, że przetwory mleczne z zapasów interwencyjnych nie znajdą się na rynku w nieodpowiednim momencie w ciągu roku, należy skrócić okres przewidziany w art. 3 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w trakcie którego masło i odtłuszczone mleko w proszku mogą być wycofane z zapasów interwencyjnych.

(9) Uwzględniając złożoność wykonania planu dystrybucji w 2010 r., wymagającego dużej ilości transferów wewnątrzwspólnotowych, należy zwiększyć 5 % margines przewidziany w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

(10) Jako termin obowiązujący dla rozpoczęcia realizacji rocznego planu dystrybucji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98 przyjmuje się datę rozpoczęcia zarządzania zapasami publicznymi w danym roku budżetowym.

(11) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przy opracowywaniu rocznego planu dystrybucji Komisja konsultowała się z głównymi organizacjami znającymi problemy osób najbardziej potrzebujących we Wspólnocie.

(12) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przewiduje, że Komisja przyjmuje roczny plan dystrybucji każdego roku przed dniem 1 października. W związku z obecną sytuacją na rynku sektora mleczarskiego oraz ze względu na wyrażoną przez państwa członkowskie potrzebę dalszych konsultacji Komisja nadal nie mogła przyjąć rocznego planu dystrybucji. W celu zagwarantowania terminowego wykonania rocznego planu dystrybucji niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu.

(13) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W 2010 r. dystrybucja żywności do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące we Wspólnocie, w zastosowaniu art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest realizowana zgodnie z rocznym planem dystrybucji przedstawionym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dotacje dla państw członkowskich przeznaczone na zakup na rynku zbóż, zgodnie z wymogami planu, o którym mowa w art. 1, określa się w załączniku II.

Artykuł 3

1. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w odniesieniu do planu dystrybucji w 2010 r., masło i odtłuszczone mleko w proszku muszą być wycofane z zapasów interwencyjnych od dnia 1 maja do dnia 30 września 2010 r. Termin 60 dni na wycofanie produktów, przewidziany w art. 3 ust. 2 akapit piąty wymienionego rozporządzenia, nie ma zastosowania w tym przypadku.

Akapit pierwszy nie ma jednak zastosowania do przydziałów wynoszących 500 ton lub mniej.

2. W drodze odstępstwa od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w odniesieniu do planu dystrybucji w 2010 r., jeżeli uzasadnione zmiany dotyczą 10 % lub więcej ilości lub wartości produktu ujętych we wspólnotowym planie dystrybucji, plan ten jest korygowany.

Artykuł 4

1. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 oraz 2a rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 przy realizacji planu dystrybucji w 2010 r. państwa członkowskie dzielą przetwory mleczne przeznaczone do dystrybucji na kategorie o „wysokiej zawartości tłuszczu" lub „pozostałe".

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby w przypadku produktów zaliczanych do pierwszej kategorii łączna ilość tłuszczu mlecznego wynosiła co najmniej 20 % ich łącznej masy, a produkcja łącznej ilości produktów zaliczanych do drugiej kategorii wymagała ilości mleka odpowiadającej co najmniej 90 % ich łącznej masy.

3. Sprawozdania z postępu prac w odniesieniu do planu dystrybucji w 2010 r., przewidziane w art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, zawierają szczegółowy wykaz produktów, które podlegają dystrybucji, w podziale na kategorie o „wysokiej zawartości tłuszczu" lub „pozostałe".

Artykuł 5

1. Zezwala się na wewnątrzwspólnotowe przekazywanie produktów wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia na warunkach określonych w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92.

2. W drodze odstępstwa od art. 7 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92, w przypadku przeniesienia odtłuszczonego mleka w proszku lub masła z państwa członkowskiego, w którego zapasach interwencyjnych produkty te się znajdują, do państwa członkowskiego, gdzie będą one wykorzystane do realizacji rocznego planu dystrybucji przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, podmioty gospodarcze nie mają możliwości wprowadzania wycofanych produktów na rynek w pierwszym państwie członkowskim, ale są zobowiązane do przeniesienia ich do drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 6

W celu realizacji rocznego planu dystrybucji, o którym mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, za termin obowiązujący w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98 przyjmuje się dzień 1 października 2009 r.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK I

ROCZNY PLAN DYSTRYBUCJI NA ROK BUDŻETOWY 2010

a) Środki finansowe udostępnione poszczególnym państwom członkowskim w celu realizacji planu 2010:

(w EUR)

Państwo członkowskie:	Rozkład
Belgique/België	7 806 433
България	8 565 832
Česká republika	133 893
Eesti	761 012
Éire/Ireland	818 816
Elláda	20 044 478
España	52 623 664
France	78 103 609
Italia	122 456 856
Latvija	5 119 849
Lietuva	8 859 115
Luxembourg	107 483
Magyarország	14 770 126
Malta	698 841
Polska	97 405 034
Portugal	22 516 761
România	29 951 704
Slovenija	2 619 927
Suomi/Finland	4 636 567
Razem	478 000 000

b) Ilość każdego rodzaju produktu, która ma zostać wycofana z zapasów interwencyjnych Wspólnoty dla celów dystrybucji w każdym państwie członkowskim w ilościach nieprzekraczających wartości maksymalnych określonych w lit. a):

(w tonach)

Państwo członkowskie	Zboża	Masło	Odtłuszczone mleko w proszku	Cukier
Belgique/België	29 067	1 285	—	1 507
България	54 104	—	—	1 724
Česká republika	302	20	22	9
Eesti	5 147	—	1	—
Eire/Ireland	—	350	—	—
Elláda	64 397	—	5 889	—
España	181 248	9 335	1 603	3 483
France	168 998	13 033	12 050	3 247
Italia	283 206	20 000	18 166	4 006
Latvija	22 951	—	969	—
Lietuva	40 317	145	1 212	1 182
Magyarország	95 687	—	—	1 938
Malta	4 740	—	—	—
Polska	387 305	1 901	17 952	10 823
Portugal	47 522	5 079	1 826	1 045
România	135 555	—	4 500	5 577
Slovenija	9 810	—	600	289
Suomi/Finland	25 371	—	500	—
Razem	1 555 726	51 148	65 290	34 832

Dotacja dla Luksemburga przeznaczona na zakup odtłuszczonego mleka w proszku na rynku wspólnotowym: 101 880 EUR.

ZAŁĄCZNIK II

Dotacje dla państw członkowskich przeznaczone na zakup zbóż na rynku wspólnotowym:

(w EUR)

Państwo członkowskie	Zboża
Belgique/België	1 117 572
България	2 080 196
Česká republika	11 600
Eesti	197 884
Éire/Ireland	—
Elláda	2 475 950
España	6 968 699
France	6 497 704
Italia	10 888 824
Latvija	882 424
Lietuva	1 550 130
Luxembourg	—
Magyarország	3 679 017
Malta	182 233
Polska	14 891 236
Portugal	1 827 127
România	5 211 876
Slovenija	377 183
Suomi/Finland	975 485
Razem	59 815 140

ZAŁĄCZNIK III

a) Wewnątrzwspólnotowe przekazywanie zbóż dozwolone w ramach planu na rok budżetowy 2010:

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
1.	102 940	SZIF, Česká republika	FEGA, España
2.	87 816	SZIF, Česká republika	FranceAgriMer, France
3.	29 067	BLE, Deutschland	BIRB, Belgique
4.	81 182	BLE, Deutschland	FranceAgriMer, France
5.	31 423	BLE, Deutschland	ARR, Polska
6.	1 022	PRIA, Eesti	Rural Support Service, Latvia
7.	36 172	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra, Lietuva	ARR, Polska
8.	44 239	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Държавен фонд „Земеделие" — Разплащателна агенция, България
9.	64 397	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	OPEKEPE, Elláda
10.	204 593	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	AGEA, Italia
11.	4 740	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Ministry for Resources and Rural Affairs Paying Agency, Malta
12.	39 351	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	ARR, Polska
13.	11 640	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	IFAP I.P., Portugal
14.	135 555	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România
15.	9 810	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija
16.	6 852	AMA, Austria	Държавен фонд „Земеделие" — Разплащателна агенция, България
17.	65 045	Pôdohospodárska platobná agentúra, Slovenská Republika	FEGA, España
18.	78 613	Pôdohospodárska platobná agentúra, Slovenská Republika	AGEA, Italia
19.	199 816	Agency for Rural Affairs, Suomi/Finland	ARR, Polska
20.	13 263	SJV, Sverige	FEGA, España

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
21.	21 929	SJV, Sverige	Rural Support Service, Latvia
22.	35 882	SJV, Sverige	IFAP I.P., Portugal

b) Wewnątrzwspólnotowe przekazywanie cukru dozwolone w ramach planu na rok budżetowy 2010:

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
1.	2 129	SZIF, Česká republika	ARR, Polska
2.	397	OFI, Ireland	BIRB, Belgique
3.	995	OFI, Ireland	FranceAgriMer, France
4.	1 724	AGEA, Italia	Държавен фонд „Земеделие" — Разплащателна агенция, България
5.	3 483	AGEA, Italia	FEGA, España
6.	2 252	AGEA, Italia	FranceAgriMer, France
7.	1 182	AGEA, Italia	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra, Lietuva
8.	1 938	AGEA, Italia	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal, Magyarország
9.	8 694	AGEA, Italia	ARR, Polska
10.	1 045	AGEA, Italia	IFAP I.P., Portugal
11.	5 577	AGEA, Italia	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România
12.	289	AGEA, Italia	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija

c) Wewnątrzwspólnotowe przekazywanie masła dozwolone w ramach planu na rok budżetowy 2010:

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
1.	9 894	BLE, Deutschland	AGEA, Italia
2.	10 106	Dienst Regelingen Roermond, Netherlands	AGEA, Italia

d) Wewnątrzwspólnotowe przekazywanie odtłuszczonego mleka w proszku dozwolone w ramach planu na rok budżetowy 2010:

	Ilość (w tonach)	Właściciel	Odbiorca
1.	600	SZIF, Česká republika	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja, Slovenija
2.	5 889	BLE, Deutschland	OPEKEPE, Elláda
3.	969	PRIA, Eesti	Rural Support Service, Latvia
4.	18 166	FranceAgriMer, France	AGEA, Italia
5.	4 500	Lietuvos žemės ūkio ir maisto produktų rinkos reguliavimo agentūra, Lietuva	Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, România

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1112/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

zawieszające składanie wniosków o pozwolenia na przywóz w odniesieniu do produktów cukrowniczych w ramach niektórych kontyngentów taryfowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 891/2009 z dnia 25 września 2009 r. w sprawie otwierania niektórych wspólnotowych kontyngentów taryfowych w sektorze cukru i administrowania nimi [2], w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, przedłożonymi właściwym organom od dnia 1 do 7 listopada 2009 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009, są równe ilości dostępnej pod numerem porządkowym 09.4321.

(2) Składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numeru porządkowego 09.4321 należy zawiesić do końca roku gospodarczego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 891/2009,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Do końca roku gospodarczego 2009/10 zawiesza się składanie kolejnych wniosków o pozwolenia w odniesieniu do numerów porządkowych wskazanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

---

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 254 z 26.9.2009, s. 82.

ZAŁĄCZNIK

Cukier wymieniony w koncesji CXL

Rok gospodarczy 2009/10

Wnioski złożone od dnia 1.11.2009 r. do dnia 7.11.2009 r.

Nr porządkowy	Kraj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4317	Australia	—	
09.4318	Brazylia	—	
09.4319	Kuba	—	
09.4320	Każdy kraj trzeci	—	Zawieszone
09.4321	Indie	(1)	Zawieszone

„—": Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.
(1) Nie dotyczy: wnioski nie przekraczają dostępnych ilości i zostają w pełni pozytywnie rozpatrzone.

Cukier z krajów bałkańskich

Rok gospodarczy 2009/10

Wnioski złożone od dnia 1.11.2009 r. do dnia 7.11.2009 r.

Nr porządkowy	Kraj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4324	Albania	—	
09.4325	Bośnia i Hercegowina	—	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo (*)	(1)	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	—	
09.4328	Chorwacja	(1)	

„—": Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.
(*) Nie dotyczy: wnioski nie przekraczają dostępnych ilości i zostają w pełni pozytywnie rozpatrzone.
(1) Kosowo zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1244/1999.

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu

Rok gospodarczy 2009/10

Wnioski złożone od dnia 1.11.2009 r. do dnia 7.11.2009 r.

Nr porządkowy	Rodzaj	Współczynnik przydziału (w %)	Kolejne wnioski
09.4380	Pozakwotowy	—	Zawieszone
09.4390	Przemysłowy	(1)	Zawieszone

„—": Nie dotyczy: Komisja nie otrzymała wniosku o wydanie pozwolenia.
(1) Nie dotyczy: wnioski nie przekraczają dostępnych ilości i zostają w pełni pozytywnie rozpatrzone.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1113/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

ustalające refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ([1]), w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów określonych w załączniku I część XVI wymienionego rozporządzenia na rynku światowym i we Wspólnocie może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.

(2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mleka i przetworów mlecznych, refundacje wywozowe powinny zostać ustanowione zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167, 169 i 170 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje wywozowe mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.

(4) Refundacje wywozowe dla Republiki Dominikańskiej zostały zróżnicowane celem uwzględnienia obniżonych stawek celnych stosowanych przy przywozie w ramach kontyngentu taryfowego na mocy Protokołu ustaleń między Wspólnotą Europejską a Republiką Dominikańską w sprawie ochrony przywozu mleka w proszku w Republice Dominikańskiej ([2]) zatwierdzonego decyzją Rady nr 98/486/WE ([3]). W wyniku zmian sytuacji rynkowej w Republice Dominikańskiej, które charakteryzuje wzrost konkurencji na rynku mleka w proszku, kontyngent nie jest już w pełni wykorzystywany. W celu maksymalnego wykorzystania kontyngentu należy znieść zróżnicowanie refundacji wywozowych dla Republiki Dominikańskiej.

(5) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1282/2006 ([4]).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

([2]) Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 46.

([3]) Dz.U. L 218 z 6.8.1998, s. 45.

([4]) Dz.U. L 234 z 29.8.2006, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych stosowane od dnia 20 listopada 2009 r.

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0401 30 31 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 31 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 39 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0401 30 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 19 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 10 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 11 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 17 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 91 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9600	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 21 99 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 15 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 19 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 19 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 99 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 29 99 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 91 10 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 91 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 91 99 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 99 10 9350	L20	EUR/100 kg	0,00
0402 99 31 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 11 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 13 9200	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 13 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 13 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 13 9900	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 33 9400	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 59 9310	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 59 9340	L20	EUR/100 kg	0,00
0403 90 59 9370	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 21 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 21 9160	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 23 9120	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 23 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 23 9140	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 23 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 81 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 83 9110	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 83 9130	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 83 9150	L20	EUR/100 kg	0,00
0404 90 83 9170	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 11 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 11 9700	L20	EUR/100 kg	0,00

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0405 10 19 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 19 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9100	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9300	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 30 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 50 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 10 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9500	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 20 90 9700	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 90 10 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0405 90 90 9000	L20	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9640	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9650	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9830	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 10 20 9850	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9915	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9917	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 20 90 9919	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9730	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 31 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 39 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 39 9700	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 39 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 30 39 9950	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 40 50 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 40 90 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 13 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 15 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 17 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 21 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 23 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 25 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 27 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 32 9119	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 35 9190	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 35 9990	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 37 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 61 9000	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
0406 90 63 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 63 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 69 9910	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 73 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 75 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 76 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9100	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 78 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 79 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 81 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9930	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 85 9970	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 86 9200	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 86 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 86 9900	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9400	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9951	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9971	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9973	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9974	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9975	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 87 9979	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 88 9300	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00
0406 90 88 9500	L04	EUR/100 kg	0,00
	L40	EUR/100 kg	0,00

Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

L20: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

a) krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Lichtensteinu i Stanów Zjednoczonych Ameryki;

b) terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;

c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru.

d) do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

L04: Albania, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra i Była Jugosłowiańska Republika Macedonii.

L40: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem:

a) krajów trzecich: L04, Andory, Islandii, Lichtensteinu, Norwegii, Szwajcarii, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Stanów Zjednoczonych Ameryki, Chorwacji, Turcji, Australii, Kanady, Nowej Zelandii i Republiki Południowej Afryki;

b) terytoriów państw członkowskich UE niebędących częścią obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;

c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru.

d) do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1114/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

w sprawie nieprzyznania refundacji wywozowej do odtłuszczonego mleka w proszku w ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) [1], w szczególności jego art. 164 ust. 2 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 619/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. otwierające stały przetarg na refundacje wywozowe dotyczące niektórych przetworów mlecznych [2] przewiduje procedurę stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych.

(2) Zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1454/2007 z dnia 10 grudnia 2007 r. ustanawiającego wspólne zasady określania procedury przetargowej w odniesieniu do ustalania refundacji wywozowych na niektóre produkty rolne [3] oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na to zaproszenie do składania ofert, nie przyznaje się żadnych refundacji w okresie składania ofert kończącym się dnia 17 listopada 2009 r.

(3) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach stałego zaproszenia do składania ofert przetargowych otwartego rozporządzeniem (WE) nr 619/2008 w okresie składania ofert kończącym się dnia 17 listopada 2009 r. nie przyznaje się żadnej refundacji dla produktów i miejsc przeznaczenia wymienionych odpowiednio w art. 1 lit. c) oraz w art. 2 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 168 z 28.6.2008, s. 20.
[3] Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 69.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1115/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") ([1]), w szczególności jego art. 143,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ([2]), w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ([3]) ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.

(2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

(3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuję się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.
([3]) Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 19 listopada 2009 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie [1]
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	81,9	2	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	111,7	2	BR
		106,7	3	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku *Gallus domesticus*, mrożone	196,7	32	BR
		192,6	34	AR
		295,8	1	CL
0207 14 50	Piersi z kurczaka, mrożone	203,5	3	BR
		149,3	19	AR
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	98,6	13	BR
		116,1	8	AR
0207 25 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 80 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	162,2	0	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	233,4	19	BR
		279,0	5	CL
0408 91 80	Żółtka jaj	340,9	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku *Gallus domesticus*	218,1	21	BR

[1] Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1116/2009

z dnia 19 listopada 2009 r.

ustalające stawki refundacji stosowane do mleka i produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku") [1], w szczególności jego art. 164 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 162 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, iż różnica między cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. p) i wymienionych w części XVI załącznika I do tego rozporządzenia a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta refundacją wywozową, gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do wymienionego rozporządzenia.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1043/2005 z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 3448/93 w odniesieniu do systemu przyznawania refundacji wywozowych dla niektórych produktów rolnych wywożonych w postaci towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu oraz kryteriów dla ustalania wysokości kwot takich refundacji [2], określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji, stosowaną w przypadku gdy produkty te są wywożone jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(3) Zgodnie z art. 14 drugi akapit lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 stawkę refundacji dla 100 kg każdego z przedmiotowych produktów podstawowych ustala się na taki sam okres jak okres uwzględniany przy ustalaniu refundacji dla takich samych produktów, wywożonych w stanie nieprzetworzonym.

(4) Artykuł 162 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacja wywozowa stosowana do produktu będącego składnikiem towaru nie może być wyższa niż ta obowiązująca w stosunku do tego samego produktu wywożonego bez dalszego przetwarzania.

(5) W przypadku niektórych produktów mlecznych wywożonych w formie towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu istnieje ryzyko, że w przypadku ustalenia z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji, zobowiązania dotyczące tych refundacji mogą być zagrożone. Aby uniknąć tego ryzyka, konieczne jest podjęcie stosownych działań zapobiegawczych, nie wykluczając jednak możliwości zawarcia kontraktów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem w odniesieniu do tych produktów powinno umożliwić osiągnięcie tych dwóch celów.

(6) Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia 1043/2005 stanowi, że przy ustalaniu stawek refundacji należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, pomoc finansową oraz inne środki o skutku równoważnym, stosowane zgodnie z rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynku we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 lub do produktów zasymilowanych.

(7) Artykuł 100 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że dopłaty przyznawane są do produkowanego we Wspólnocie mleka odtłuszczonego przetwarzanego na kazeinę, o ile mleko i kazeina produkowana z tego mleka spełniają pewne wymagania.

(8) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1043/2005 i w części XVI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wywożonych jako towary wymienione w części IV załącznika XX do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się na poziomie podanym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 listopada 2009 r.

[1] Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
[2] Dz.U. L 172 z 5.7.2005, s. 24.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji

Heinz ZOUREK

Dyrektor Generalny ds. Przedsiębiorstw i Przemysłu

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji obowiązujące od dnia 20 listopada 2009 r. w odniesieniu do niektórych produktów mlecznych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu [1]

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis	Stawka refundacji	
		W przypadku wcześniejszego wyznaczenia refundacji	W innych przypadkach
ex 0402 10 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu do 1,5 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 2):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 3501;	—	—
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00
ex 0402 21 19	Mleko w proszku, w granulkach bądź w innej formie stałej, o wagowej zawartości tłuszczu równej 26 %, bez dodatku cukru bądź innych środków słodzących (PG 3):	0,00	0,00
ex 0405 10	Masło o wagowej zawartości tłuszczu równej 82 % (PG 6):		
	a) w przypadku wywozu towarów o kodzie CN 2106 90 98 o wagowej zawartości tłuszczu mleka przekraczającej 40 %;	0,00	0,00
	b) w przypadku wywozu pozostałych towarów	0,00	0,00

[1] Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu:

a) do krajów trzecich: Andory, Stolicy Apostolskiej (Watykanu), Liechtensteinu, Stanów Zjednoczonych Ameryki oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II protokołu 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej;

b) na terytoria państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: do Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia, na wyspę Helgoland, Grenlandię, Wyspy Owcze oraz na obszary Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;

c) na terytoria europejskie, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, oraz terytoria nienależące do obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltar.

d) do miejsc przeznaczenia, o których mowa w art. 33 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1).

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 listopada 2008 r.

w sprawie pomocy państwa przyznanej przez Austrię na rzecz przedsiębiorstwa *Postbus* w powiecie *Lienz* C 16/07 (ex NN 55/06)

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7034)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2009/845/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi artykułami ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

1. **PROCEDURA**

(1) Pismami otrzymanymi przez Komisję dnia 2 sierpnia 2002 r. ([2]) i dnia 23 sierpnia 2003 r. ([3]) prywatna austriacka spółka transportu autobusowego złożyła skargę do Komisji w sprawie domniemanej pomocy państwa przyznanej w 2002 r. przez tyrolski urząd transportu publicznego (*Verkehrsverbund Tirol GmbH*, zwany dalej „*Verkehrsverbund Tirol*") na rzecz jej konkurenta – przedsiębiorstwa publicznego *Postbus AG* (zwanego dalej „*Postbus*"). Pismem z dnia 14 lipca 2005 r. ([4]) Komisja zwróciła się do Austrii o informacje dotyczące tej skargi. Pismem z dnia 3 października 2005 r. ([5]) Austria dostarczyła Komisji wymagane informacje.

(2) Pismem z dnia 30 maja 2007 r. ([6]) Komisja poinformowała Austrię o swojej decyzji o wszczęciu postępowania określonego w art. 88 ust. 2 traktatu WE w odniesieniu do przedmiotowego środka pomocy.

(3) Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag ([7]).

(4) Republika Austrii przedstawiła uwagi pismem z dnia 18 lipca 2007 r. ([8]).

(5) Pismem z dnia 24 lipca 2007 r. ([9]) skarżący poinformował Komisję, że nie jest zainteresowany kontynuowaniem sprawy.

(6) Komisja nie otrzymała uwag od innych zainteresowanych stron.

([1]) Dz.U. C 162 z 14.7.2007, s. 19.
([2]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2002) A/63803.
([3]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2002) A/68846.
([4]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2005) D/113701.
([5]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2006) A/15295.
([6]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym C(2007) 2209 wersja ostateczna.
([7]) Zob. przypis 1.
([8]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2007) A/38864.
([9]) Zarejestrowane pod numerem referencyjnym TREN (2007) A/39395.

2. SZCZEGÓŁOWY OPIS POMOCY

2.1. Środek będący przedmiotem postępowania

2.1.1. *Kontekst*

(7) *Verkehrsverbund Tirol* jest spółką publiczną podlegającą przepisom prawa prywatnego. Podobne podmioty istnieją we wszystkich innych regionach i są powszechnie nazywane *Verkehrsverbundgesellschaften*. Podmioty te są odpowiedzialne za planowanie i koordynację transportu autobusowego w swoich regionach. Zgodnie z *Bundesgesetz über die Ordnung des öffentlichen Personennah- und Regionalverkehrs* (federalną ustawą o organizacji publicznego transportu pasażerskiego, zwaną dalej „ÖPNRV-G") podmioty te otrzymują roczne dotacje od właściwych krajów związkowych w celu zapewnienia odpowiedniego publicznego transportu pasażerskiego w regionie.

(8) Dnia 12 lipca 2002 r. *Verkehrsverbund Tirol* i *Postbus* zawarły umowę o świadczenie usług publicznych w zakresie publicznego transportu pasażerskiego dla linii autobusowych numer 5002, 5008, 5010, 5012, 5014, 5050 i 5052 w powiecie *Lienz*.

(9) Zgodnie z austriackim prawem administracyjnym, aby obsługiwać linię autobusową, przewoźnik autobusowy musi posiadać licencję. Przyznanie licencji jest niezależne od zawarcia umowy o świadczenie usług publicznych.

(10) *Postbus* posiadał już licencje na obsługiwanie siedmiu linii objętych umową przed zawarciem umowy o świadczenie usług publicznych. *Postbus* złożył wniosek o udzielenie licencji z własnej inicjatywy, bez pewności otrzymania rekompensaty. W związku z tym linie te uznaje się na podstawie prawodawstwa austriackiego za linie obsługiwane na zasadach komercyjnych („*eigenwirtschaftlich*"). W austriackich przepisach dotyczących zamówień publicznych ważne jest rozróżnienie między *eigenwirtschaftlich* i *gemeinwirtschaftlich* (we wspólnym interesie), ponieważ tylko umowy o świadczenie usług publicznych na liniach obsługiwanych *gemeinwirtschaftlich* podlegają przepisom dotyczącym zamówień publicznych. W związku z tym umowa o świadczenie usług publicznych będąca przedmiotem niniejszej decyzji została zawarta bez zastosowania procedury udzielania zamówień publicznych.

2.1.2. *Szczegółowy opis umowy o świadczenie usług publicznych będącej przedmiotem postępowania*

(11) Przedmiotem umowy jest świadczenie przez *Postbus* usług w zakresie transportu autobusowego za wynagrodzeniem. Umowa ta weszła w życie dnia 1 stycznia 2002 r. ze skutkiem wstecznym; została zawarta na czas nieokreślony. Od grudnia 2006 r. każda ze stron ma prawo rozwiązać umowę z sześciomiesięcznym okresem wypowiedzenia.

(12) W celu obliczenia wynagrodzenia w umowie rozróżnia się *Bestelleistungen* i *Bestandsleistungen*.

(13) Przez *Bestelleistungen* rozumie się podstawowe usługi w zakresie transportu autobusowego, za które wypłacane jest stałe wynagrodzenie. W części IV ust. 3 umowy przewiduje się, że 204 807 km stanowi *Bestelleistungen*. W części XIII umowy przewiduje się, że *Postbus* otrzymuje co roku płatność w kwocie 527 000 EUR powiększonej o podatek obrotowy. Płatność odbywa się w dwunastu transzach rozłożonych w ciągu roku.

(14) Przez *Bestandsleistungen* rozumie się świadczenie usług w zakresie transportu autobusowego, za które wypłaca się rekompensatę będącą sumą trzech składników. W części IV ust. 3 umowy przewiduje się, że 952 761 km stanowi *Bestandsleistungen*. W części X ust. 2 wynagrodzenie za *Bestandsleistungen* ustala się na 1 690 000 EUR za 2002 r. W części X ust. 3 przewiduje się, że wynagrodzenie to składa się z:

a) rekompensaty za połączenia (*Verbundabgeltung*), której wysokość jest ustalana co roku dla każdej linii na podstawie liczby pasażerów;

b) dochodów netto (bez podatku obrotowego) ze sprzedaży biletów zwróconych *Postbus*;

c) dochodów z rekompensaty przyznanej przez Federalne Ministerstwo Środowiska, Młodzieży i Rodziny tytułem wprowadzenia taryf ulgowych dla uczniów i praktykantów na mocy paragrafu 29 ÖPNRV-G i umów zawartych na mocy paragrafu 30 lit. f) i paragrafu 30 lit. j) *Familien Lasten Ausgleich Gesetz* (FLAG) między ministerstwem a *Postbus*.

(15) W odniesieniu do pierwszego roku umowy *Verbundabgeltung* określa się w kwocie równej 1 690 000 EUR pomniejszonej o dochody ze sprzedaży biletów i o rekompensaty za zobowiązania taryfowe. W chwili zawarcia umowy strony nie znają jeszcze dochodów z rekompensat za zobowiązania taryfowe. Umowa nie ustala więc całkowitej kwoty *Verbundabgeltung*.

(16) Podsumowując, cena zapłacona *Postbus* przez *Verkehrsverbund Tirol* za 2002 r. wyniosła 2 217 000 EUR (w tym zwrócona wartość sprzedaży biletów). W zamian za to *Postbus* miał obowiązek świadczyć usługi w zakresie transportu autobusowego na trasie o długości 1 157 568 km zgodnie z rozkładem jazdy i na liniach określonych w umowie. Cena płacona za kilometr wynosiła średnio 1,92 EUR.

2.1.3. *Historyczna ewolucja systemu austriackiego*

(17) Rozróżnienie między *Bestellleistungen* i *Bestandsleistungen* tłumaczone jest przede wszystkim względami historycznymi, w szczególności ewolucją ÖPNRV-G określającej organizację i finansowanie transportu publicznego na obszarach wiejskich Austrii.

(18) Paragraf 10 ust. 1 ÖPNRV-G przewiduje, że przedsiębiorstwa transportu autobusowego należące do państwa austriackiego, takie jak *Postbus*, mają prawo do rekompensaty strat operacyjnych w transporcie publicznym do dnia 1 czerwca 1999 r. od państwa federalnego (*Alteinnahmegarantie*).

(19) Za okres od dnia 1 czerwca 1999 r. państwo federalne wypłaca kwotę odpowiadającą sumie płaconej rocznie na mocy *Alteinnahmegarantie* organom regionalnym odpowiedzialnym za organizację transportu publicznego, *Verkehrsverbundgesellschaften*. Te ostatnie korzystają z tych kwot w celu zamawiania usług w zakresie transportu autobusowego od przedsiębiorstw transportu autobusowego. Przed zamówieniem tych usług *Verkehrsverbundgesellschaften* muszą zaplanować transport publiczny w swoim regionie zgodnie z paragrafami 11, 20 i 31 ÖPNRV-G (paragraf 10 ust. 2 ÖPNRV-G). Przepisy te określają kryteria ekonomiczne i jakościowe, których należy przestrzegać w transporcie publicznym.

(20) Od 2001 r. państwo federalne corocznie zmniejszy o jedną piątą kwoty, które wypłaca *Verkehrsverbundgesellschaften* (paragraf 10 ust. 3 ÖPNRV-G).

(21) Paragraf 14 ÖPNRV-G i następne określają warunki tworzenia i organizacji *Verkehrsverbundgesellschaften*. Paragraf 19 ust. 1 ÖPNRV-G w szczególności zobowiązuje *Verkehrsverbundgesellschaften* do zastąpienia systemu *Alteinnahmegarantie* nowym systemem umów o świadczenie usług publicznych w terminie 5 lat od 1999 r.

2.1.4. *Uzasadnienie ceny przewidzianej w umowie o świadczenie usług publicznych*

(22) Przed podpisaniem umowy o świadczenie usług publicznych *Verkehrsverbund Tirol* stosował trzy różne metody weryfikacji, czy rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych przewidziana w umowie jest uzasadniona. Te trzy metody obejmowały weryfikację: kosztów za kilometr (*Prüfung nach Kilometersätzen*), kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych (*Prüfung nach Kostensätzen*) i kosztów według różnych kategorii kosztów (*Prüfung nach Einzelkostenpositionen*).

2.2. **Wstępna ocena dokonana przez Komisję**

(23) W swojej decyzji o wszczęciu postępowania Komisja wyraziła wątpliwości dotyczące tego, czy umowa o świadczenie usług publicznych zawarta między *Verkehrsverbund Tirol* i *Postbus* spełnia drugie z tzw. kryteriów *Altmark* ([10]). Ponieważ cztery kryteria *Altmark* mają charakter łączny, Komisja nie przeprowadziła szczegółowej oceny spełnienia trzeciego i czwartego kryterium, ale uznała, że nie można wykluczyć istnienia pomocy państwa.

(24) W odniesieniu do możliwej zgodności takiej pomocy państwa ze wspólnym rynkiem w decyzji o wszczęciu postępowania uznano, że pomoc może być zgodna ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 73 traktatu WE i art. 14 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 z dnia 26 czerwca 1969 r. w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej ([11]). Komisja uznała w szczególności, że wysokość rekompensaty zapłaconej *Postbus* wydaje się nie przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia kosztów poniesionych w trakcie wywiązywania się z zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu związanych z tym wpływów i rozsądnego zysku z tytułu wypełnienia obowiązków.

(25) Komisja uważa jednak, że skoro nie zorganizowano przetargu publicznego i skoro bezpośredni konkurent *Postbus* zarzucił *Postbus* otrzymywanie nadmiernej rekompensaty, przed ostatecznym ustaleniem, czy *Postbus* otrzymywał nadmierną rekompensatę, należy umożliwić temu konkurentowi oraz wszystkim zainteresowanym osobom trzecim możliwość przedstawienia uwag w odniesieniu do metod weryfikacji kosztów i unikania nadmiernej rekompensaty zastosowanych przez Austrię. Na tej podstawie Komisja wyraziła wątpliwość dotyczącą tego, czy *Postbus* otrzymał nadmierną rekompensatę z tytułu świadczenia usług publicznych w ramach umowy o świadczenie usług publicznych.

3. **UWAGI AUSTRII**

(26) Uwagi Austrii dotyczą:

a) związku między kryteriami *Altmark* i rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69;

b) zastosowania drugiego kryterium *Altmark* w niniejszym przypadku;

c) zastosowania trzeciego i czwartego kryterium *Altmark* w niniejszym przypadku, w szczególności metod weryfikacji kosztów i unikania nadmiernej rekompensaty;

d) zgodności umowy o świadczenie usług publicznych z rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69.

Związek między kryteriami Altmark i rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69

(27) *Austria* uznaje, że art. 73 traktatu WE i rozporządzenie (EWG) nr 1191/69, które się na nim opiera, stanowią *lex specialis* w odniesieniu do art. 87 ust. 1 traktatu WE. W związku z tym zawsze, gdy umowa o świadczenie usług publicznych spełnia kryteria przewidziane w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69, nie występuje pomoc państwa, a więc nie ma potrzeby przeprowadzania oceny danej umowy o świadczenie usług publicznych na podstawie art. 87 ust. 1 traktatu WE i kryteriów *Altmark*. Austria oparła tę interpretację na pkt 37 wyroku w sprawie *Altmark* w brzmieniu:

([10]) Kryteria te zostały określone przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w wyroku z dnia 24 lipca 2003 r., *Altmark*, sprawa C-280/00, Rec. s. I-7747 w celu oceny, czy rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych stanowi pomoc państwa.

([11]) Dz.U. L 156 z 28.6.1969, s. 1.

„Na wstępie należy rozważyć, czy rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 ma zastosowanie do usług transportowych, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym. Jedynie w innych przypadkach należy rozważyć zastosowanie przepisów ogólnych Traktatu dotyczących pomocy państwa w zakresie dotacji, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym".

3.1. **Zastosowanie drugiego kryterium Altmark w przedmiotowej sprawie**

(28) Austria podnosi, że nawet jeżeli rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 nie odnosi się do istnienia pomocy państwa, a jedynie do jej zgodności ze wspólnym rynkiem, umowa o świadczenie usług publicznych zawarta między *Verkehrsverbund Tirol* i *Postbus* w każdym wypadku spełnia cztery kryteria *Altmark*.

(29) Jeżeli chodzi o drugie kryterium *Altmark*, Austria wyjaśnia, że zarówno wynagrodzenie za *Bestelleistungen* jak i wynagrodzenie za *Bestandsleistungen* zostało wcześniej ustalone w obiektywny i przejrzysty sposób. W odniesieniu do *Bestelleistungen* Austria wyjaśnia, że umowa ta opiewa na kwotę netto, w związku z czym *Postbus* otrzymuje stałą cenę za każdy przejechany kilometr trasy autobusu równą 2,57 EUR/km ([12]). Cena została więc ustalona wcześniej z zastosowaniem obiektywnego i przejrzystego kryterium „ceny za przejechany km".

(30) W odniesieniu do *Bestandsleistungen* Austria wyjaśnia, że cena została także uzgodniona wcześniej jako stała cena, a mianowicie 1 690 000 EUR za 952 761 przejechanych km. Wcześniej nie ustalono tylko dokładnego podziału między trzema składnikami płatności, a mianowicie dochodami z biletów, rekompensatami z tytułu obowiązków taryfowych i rekompensatami z tytułu zintegrowanego systemu transportu. Austria wyjaśnia, że wyjaśnienie leży w samym charakterze trzech składników, z których dwa zależą od liczby przewożonych pasażerów, a trzeci jest różnicą między całkowitą uzgodnioną ceną a sumą pierwszych dwu elementów.

(31) W tym względzie Austria stwierdza, że umowa opiewa na kwotę netto, w związku z czym *Postbus* otrzymuje stałą cenę równą 1,77 EUR za każdy przejechany kilometr trasy autobusu i że cena została ustalona wcześniej z zastosowaniem obiektywnego i przejrzystego kryterium „ceny za przejechany km".

3.2. **Zastosowanie trzeciego i czwartego kryterium Altmark w niniejszym przypadku, w szczególności metod weryfikacji kosztów i unikania nadmiernej rekompensaty**

(32) Austria podnosi, że *Verkehrsverbund Tirol* wykluczył nadmierną rekompensatę dla *Postbus*, sprawdzając cenę płaconą *Postbus* za kilometr w stosunku do średniej ceny w branży, stosując trzy różne metody: weryfikacji kosztów na kilometr, weryfikacji kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych i weryfikacji kosztów według różnych kategorii kosztów.

(33) W odpowiedzi na decyzję o wszczęciu postępowania Austria dostarczyła Komisji dodatkowych informacji dotyczących dwu spośród metod zastosowanych do weryfikacji kosztów świadczenia usług transportowych i unikania nadmiernej rekompensaty, a mianowicie weryfikacji kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych i weryfikacji kosztów według różnych kategorii kosztów. Austria uznaje, że weryfikacja kosztów według różnych kategorii kosztów nie wymaga dalszych wyjaśnień ([13]).

(34) Austria uznaje, że te trzy weryfikacje kosztów zapewniają zgodność zarówno z trzecim (brak nadmiernej rekompensaty), jak i z czwartym (przeciętne, prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo) kryterium *Altmark*.

3.2.1. *Weryfikacja kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych*

(35) Stosując metodę „weryfikacji kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych", *Verkehrsverbund Tirol* porównał koszty w poszczególnych pozycjach kosztowych *Postbus* ze średnimi kosztami w sektorze.

(36) Na podstawie średnich kosztów w sektorze *Postbus* powinien osiągnąć następujące kosztowe docelowe w odniesieniu do umowy o świadczenie usług publicznych w powiecie *Lienz*:

Pozycje kosztowe	Koszt
Koszty pracownicze	[…] EUR (*)
Koszty zakupu paliwa i konserwacji	[…] EUR
Koszty pojazdu (amortyzacja)	[…] EUR
Koszty administracyjne	[…] EUR
Ogółem	[…] EUR

(*) Informacja poufna.

(37) Austria przedstawiła następujące szczegółowe wyjaśnienie dotyczące tych pozycji kosztowych.

([12]) 527 000 EUR : 204 807 km = 2,57 EUR/km.

([13]) Aby poznać wyjaśnienia udzielone przez Austrię w tej kwestii na etapie oceny wstępnej zob. pkt 98 i 99 decyzji o wszczęciu postępowania.

3.2.1.1. Koszty personelu

(38) Za podstawę obliczenia kosztów personelu Austria przyjęła 54 290 godzin jazdy (*Lenkerstunden*) w ramach obsługi linii. Austria wyjaśniła, że wartość ta opiera się na liczbie kilometrów, które trzeba pokonać przy obsłudze linii zgodnie z rozkładem, włączając przerwy, ale bez przejazdów do pętli/parkingu, okresów odpoczynku itp. Zdaniem Austrii *Verkehrsverbund Tirol* założył stosunkowo wysoką liczbę kilometrów na godzinę (21 km/h) ([14]), skoro średnia dla Austrii wynosi 16–18 km na godzinę.

(39) Austria stwierdziła, że stawkę godzinową brutto za godzinę jazdy (w tym wszystkie opłaty, podatki, koszty parkingu, koszty konserwacji, koszty administracyjne i dodatkowe koszty pracownicze) wycenia się na […] EUR. Kwotę tę uzyskuje się w następujący sposób: austriacki układ zbiorowy z 2002 r. dla pracowników zatrudnionych przez przewoźników autobusowych prawa prywatnego przewiduje średnią stawkę godzinową netto w wysokości 7,55 EUR; do tej kwoty należy dodać dodatki pierwszego stopnia za pracę w niedziele i święta, wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych, podatki i ubezpieczenie społeczne. Jeżeli uwzględni się te dodatkowe koszty, średnia stawka godzinowa wynosi 16,30 EUR.

(40) Poza tą stawką godzinową istnieje dodatkowe obciążenie w wysokości około […] % związane z kosztami personelu pracowników parkingu, dyspozytorni i administracji. Biorąc pod uwagę te koszty ogólne, jedna godzina obsługi linii przez autobus stanowi koszty w wysokości […] EUR.

(41) Mnożąc roczną liczbę godzin jazdy przez średnią stawkę godzinową uzyskujemy całkowite koszty pracownicze w wysokości […] EUR ([15]).

3.2.1.2. Koszty zakupu paliwa i konserwacji

(42) W odniesieniu do kosztów zakupu paliwa i konserwacji *Verkehrsverbund Tirol* zakłada koszt w wysokości […] EUR za każdy planowy kilometr (1 157 568 km), co daje ogółem […] EUR. Ta kwota zawiera wszystkie koszty dotyczące pojazdów, oprócz kosztów finansowania, amortyzacji i kontroli.

(43) Austria wyjaśnia szczegółowo swoje obliczenia. Opierają się one na założeniu, że do obsługi linii w powiecie *Lienz* będą potrzebne 4 autobusy o długości 15 m i zużyciu paliwa 45 litrów na 100 km i 21 autobusów o długości 12 m i zużyciu paliwa 36 litrów na 100 km. Szacowane całkowite zużycie paliwa tej floty wynosi 478 000 litrów. Na podstawie ceny oleju napędowego równej […] EUR/litr całkowite koszty paliwa wynoszą zatem […] EUR.

(44) Koszty konserwacji szacuje się na […] EUR na autobus (koszty pracownicze i materiałowe), co daje ogółem […] EUR dla 25 autobusów. Koszty paliwa i konserwacji wynoszą ogółem […] EUR.

(45) Jest to już więcej niż […] EUR, które przyjęto jako poziom odniesienia. Władze austriackie stwierdzają zatem, że pozycja „zakup paliwa i konserwacja" jest oszacowana bardzo zachowawczo.

3.2.1.3. Koszty zakupu i amortyzacji pojazdów

(46) Koszty zakupu i amortyzacji pojazdów w wysokości […] EUR opierają się na następujących założeniach:

a) linie autobusowe muszą być obsługiwane przez 4 autobusy o długości 15 m i 21 autobusów o długości 12 m;

b) umowa o świadczenie usług publicznych przewiduje, że średni wiek floty nie powinien przekraczać 6 lat i że co roku należy odnowić przynajmniej 10 % floty;

c) cena zakupu autobusu o długości 12 m wynosi […] EUR, średni roczny zwrot z kapitału 5 % a okres amortyzacji 8 lat; roczny koszt na pojazd wynosi zatem […] EUR;

d) ponieważ umowa pozwala jednak na eksploatację pojazdów przez okres 12 lat, 1/3 floty jest eksploatowana pomimo faktu, że jest w pełni zamortyzowana; koszty zakupu i amortyzacji pojazdów dotyczą zatem tylko 2/3 floty, czyli 16 pojazdów.

(47) Na podstawie tych założeń roczne koszty zakupu i amortyzacji pojazdów wynoszą […] EUR ([16]).

3.2.1.4. Koszty administracyjne

(48) Jeżeli chodzi o koszty administracyjne w wysokości […] EUR, do ich obliczenia *Verkehrsverbund Tirol* przyjął […] % wszystkich innych kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych ([17]). Kwota ta pokrywa czynsz za wynajem biura i sprzęt biurowy.

([14]) Liczbę 21 km można uzyskać dzieląc całkowitą liczbę kilometrów przez liczbę godzin jazdy: 1 157 568 km: 54 290 godzin = 21,32 km/h.

([15]) 54 290 godzin × […] EUR/h = […] EUR.

([16]) […] EUR.

([17]) […] EUR (wszystkie inne koszty w poszczególnych pozycjach) × […] % = […] EUR.

3.2.2. *Weryfikacja kosztów według różnych kategorii kosztów*

(49) Weryfikacja kosztów według różnych kategorii kosztów to obliczenie wiarygodności różnych kategorii kosztów. *Verkehrsverbund Tirol* ustalił następujące koszty jako poziom odniesienia:

Kategorie kosztów	Koszt
Koszty kierowcy	[…] EUR
Koszty pracownicze (poza kosztami kierowcy)	[…] EUR
Koszty pojazdu (amortyzacja)	[…] EUR
Koszty paliwa	[…] EUR
Koszty opon	[…] EUR
Inne koszty (naprawy, konserwacja itd.)	[…] EUR
Koszty administracyjne	[…] EUR
Ogółem	[…] EUR

(50) Te poziomy odniesienia wyjaśniono bardziej szczegółowo poniżej.

3.2.2.1. Koszty kierowcy

(51) *Verkehrsverbund Tirol* oparł obliczenie kosztów kierowcy na liczbie 28 kierowców, co według Austrii jest niską podstawą na 25 autobusów, jeżeli uwzględni się urlopy, okresy braku aktywności zawodowej spowodowane zwolnieniami chorobowymi itd. Mimo że austriacki układ zbiorowy dla pracowników zatrudnionych przez przewoźników autobusowych prawa prywatnego przewiduje roczne wynagrodzenie brutto w wysokości […] EUR (bez obciążeń dodatkowych i podatków), *Verkehrsverbund Tirol* przyjął kwotę […] EUR. Stąd koszty pracownicze wynoszą […] EUR.

3.2.2.2. Koszty personelu

(52) W przypadku innych kosztów personelu – pracowników administracji, dyspozytorni, parkingu, *Verkehrsverbund Tirol* założył również roczne wynagrodzenie brutto w wysokości […] EUR na jednego pracownika. Liczbę pracowników ustalono w liczbie ośmiu. Inne koszty pracownicze wynoszą zatem […] EUR.

3.2.2.3. Koszty pojazdu

(53) Koszty pojazdu oparto na tym samym założeniu, co w przypadku weryfikacji kosztów w poszczególnych pozycjach kosztowych.

3.2.2.4. Koszty paliwa

(54) Jeżeli chodzi o koszty paliwa, *Verkehrsverbund Tirol* oparł obliczenia na zużyciu paliwa w wysokości 465 000 litrów. Przyjęto średnią cenę paliwa w wysokości […] EUR za litr. Koszty paliwa ogółem wynoszą zatem […] EUR ([17]).

3.2.2.5. Koszty opon

(55) W odniesieniu do kosztów opon *Verkehrsverbund Tirol* ustalił cenę nabycia w wysokości […] EUR za dwie pary opon na rok dla 25 autobusów, co daje koszty w wysokości […] EUR.

3.2.2.6. Inne koszty

(56) Koszty materiałowe pojazdów, konserwacja, ubezpieczenie, podatki itd. szacuje się na około […] EUR rocznie. Koszty te obejmują koszty ubezpieczenia każdego pojazdu na około […] EUR rocznie i koszty materiałowe w wysokości […] EUR za przejechany kilometr. Konserwacja 25 autobusów kosztuje ogółem […] EUR rocznie. Cena najmu parkingu o powierzchni 1 500 m^2 wynosi […] EUR rocznie.

3.2.2.7. Koszty administracyjne

(57) Koszty administracyjne oszacowano na około […] EUR miesięcznie, czyli […] EUR rocznie.

3.2.3. *Wniosek Austrii w sprawie trzeciego i czwartego kryterium Altmark*

(58) Austria stwierdza, że *Verkehrsverbund Tirol* ocenił cenę zapłaconą *Postbus* na podstawie odpowiedniego, realnego i zachowawczego oszacowania wydatków, jakie poniósłby przeciętny przewoźnik autobusowy na zrealizowanie porównywalnej umowy. Austria podkreśla, że cena zapłacona *Postbus*, mianowicie 2 217 000 EUR, mieści się w granicach obu weryfikacji kosztów, które dają wynik w wysokości odpowiednio 2 224 965 EUR i 2 205 619 EUR.

(59) Austria uważa zatem, że można wykluczyć nadmierną rekompensatę na rzecz *Postbus* i że cena zapłacona *Postbus* odpowiada cenie, której przeciętne, prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo dysponujące odpowiednimi środkami transportu zażądałoby w celu świadczenia przedmiotowych usług transportowych.

3.3. **Zgodność umowy o świadczenie usług publicznych z rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69**

(60) Z powodów określonych w pkt 3.3. Austria uważa, że umowa o świadczenie usług publicznych jest również w pełni zgodna z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

4. **OCENA PRAWNA**

(61) Przede wszystkim należy odrzucić argument Austrii, według którego art. 87 ust. 1 traktatu WE nie ma zastosowania do umowy o świadczenie usług publicznych objętej rozporządzeniem (EWG) nr 1191/69.

(62) Rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 jest w istocie rozporządzeniem, które pozwala między innymi uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem niektóre środki pomocy przyznane przez państwa członkowskie w formie rekompensaty za nałożenie obowiązku świadczenia usług publicznych i które zwalnia państwa członkowskie z określonego w art. 88 ust. 3 traktatu WE obowiązku zgłoszenia Komisji środków pomocy przed ich wdrożeniem.

(63) Przepisy dotyczące pomocy państwa określone w rozporządzeniu (EWG) nr 1191/69 mają jednak zastosowanie tylko w stosunku do środków, które stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Innymi słowy, rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 jest rozporządzeniem dotyczącym zgodności.

(64) Należy więc w pierwszej kolejności zbadać, czy płatności określone w umowie zawartej między *Postbus* a *Verkehrsverbund Tirol* stanowią środki pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Jeżeli tak, należy w drugiej kolejności zbadać, czy płatności te są zgodne ze wspólnym rynkiem.

4.1. **Istnienie pomocy państwa**

(65) Art. 87 ust. 1 traktatu WE stanowi, że „z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w niniejszym traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi".

(66) Przewoźnicy autobusowi, tacy jak *Postbus*, prowadzą działalność gospodarczą tj. przewóz osób za wynagrodzeniem; są to więc przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

(67) Płatności dotacji na rzecz *Postbus* dokonuje *Verkehrsverbund Tirol*, który jest finansowany przez prowincję Tyrol i rząd federalny. Kwoty te są więc wypłacane przy użyciu zasobów państwowych.

(68) Powstaje więc pytanie, czy *Postbus* otrzymuje, poprzez umowę o świadczenie usług publicznych będącą przedmiotem niniejszej decyzji, selektywną korzyść ekonomiczną. W wyroku *Altmark Trans* ([18]) Trybunał wyszczególnił kryteria, które należy stosować przy ocenie, czy rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych ma miejsce:

„Dotacje publiczne mające umożliwić prowadzenie działalności w zakresie regularnych usług transportu miejskiego, podmiejskiego lub regionalnego nie podlegają temu przepisowi w zakresie, w jakim te dotacje należy uznać za rekompensatę z tytułu wypełniania przez przedsiębiorstwa będące beneficjentami zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych […]".

Według Trybunału ma to miejsce, jeżeli spełnione są cztery poniższe kryteria:

„— po pierwsze, przedsiębiorstwo będące beneficjentem jest rzeczywiście zobowiązane do wypełniania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych oraz zobowiązania te zostały wyraźnie określone,

— po drugie, parametry, na podstawie których wyliczana jest rekompensata, zostały ustalone wcześniej w obiektywny i przejrzysty sposób,

— po trzecie, rekompensata nie wykracza poza to, co jest niezbędne do pokrycia wszystkich, lub części, kosztów poniesionych w ramach wypełniania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu powiązanych z nimi dochodów oraz rozsądnego zysku z tytułu wypełniania tych zobowiązań,

— po czwarte, jeśli przedsiębiorstwo, które ma wywiązać się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, nie zostaje wybrane w ramach procedury udzielania zamówień publicznych, […] poziom niezbędnej rekompensaty zostaje określony na podstawie analizy kosztów, jakie średnie przedsiębiorstwo, prawidłowo zarządzane i dysponujące odpowiednimi środkami transportu, żeby spełnić niezbędne wymogi w zakresie usług publicznych, poniosłoby w celu wypełniania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu stosownych dochodów oraz rozsądnego zysku z tytułu wypełniania tych zobowiązań."

4.1.1. *Przedsiębiorstwo rzeczywiście zobowiązane do wypełnienia wyraźnie określonych zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych*

(69) Art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 definiuje „zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych" następująco: „Zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych oznaczają zobowiązania, jakich zainteresowane przedsiębiorstwo transportowe, biorąc pod uwagę swój interes gospodarczy, nie przyjęłoby lub nie przyjęłoby w takim samym zakresie lub na takich samych zasadach".

([18]) Wyrok Trybunału, *Altmark Trans*.

(70) Umowa zawarta między *Postbus* a *Verkehrsverbund Tirol* formalizuje szczególne wymagania nałożone na dostawcę usług w celu zagwarantowania realizacji zrównoważonej sieci transportu uwzględniając charakter wiejski i niską gęstość zaludnienia, jak również warunki geograficzne obsługiwanych obszarów. Te elementy są w stanie zniechęcić dostawcę takich usług do oferowania tych usług na zasadach czysto komercyjnych. Przedsiębiorstwo *Postbus* ma obowiązek oferować takie usługi i gwarantować czas przejazdu, a linie, na których są one oferowane, powinny być wyraźnie wskazane w sposób wiążący określony w pkt 2 umowy.

(71) Z umowy zawartej między *Postbus* a *Verkehrsverbund Tirol* wynika zatem, że *Postbus* jest rzeczywiście zobowiązany do świadczenia publicznych usług transportowych w powiecie *Lienz*. Zatem pierwsze kryterium *Altmark* jest spełnione.

4.1.2. *Parametry, na podstawie których wyliczana jest rekompensata, ustalone wcześniej w obiektywny i przejrzysty sposób*

(72) Po drugie, należy ustalić, czy parametry, na podstawie których wyliczana jest rekompensata, zostały wcześniej ustalone w obiektywny i przejrzysty sposób.

(73) W umowie zostały rozróżnione płatności za *Bestellleistungen* i płatności za *Bestandsleistungen*. Zgodnie z wyjaśnieniami Austrii w odpowiedzi na decyzję o otwarciu formalnego postępowania wyjaśniającego dla obu kategorii usług transportowych w umowie przewidziano wynagrodzenie za kilometr świadczonej usługi transportowej. Cena za kilometr w ramach *Bestellleistungen* wynosi 2,57 EUR/km i 1,77 EUR/km w ramach *Bestandsleistungen*. *Bestandsleistungen* różnią się od *Bestellleistungen* tylko faktem, że jedna ze składowych rekompensaty jest korygowana w celu stałego utrzymywania ceny na poziomie 1,77 EUR/km.

(74) Należy zauważyć, że ustalenie rekompensaty na podstawie ceny za kilometr przewidziany w ramach umowy i ogólnej liczby przewidzianych kilometrów jest praktyką przyjętą w umowach dotyczących transportu autobusowego, gdy na przykład władza publiczna odpowiedzialna za organizację transportu publicznego ponosi ryzyko związane z dochodami pochodzącymi ze sprzedaży biletów. Po powtórnym przeanalizowaniu treści umów na podstawie dodatkowych wyjaśnień Austrii Komisja stwierdza, że, wbrew wynikom jej wstępnej oceny zawartym w pkt 64–71 decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego, umowa zawarta między *Postbus* a *Verkehrsverbund Tirol* stanowi umowę tego typu.

(75) Ustalenie rekompensaty na podstawie ceny za kilometr przewidziany w ramach umowy i ogólnej liczby przewidzianych kilometrów spełnia drugie kryterium Altmark, ponieważ cena za kilometr przewidziany w ramach umowy i ogólna liczba przewidzianych kilometrów są ustalane wcześniej w obiektywny i przejrzysty sposób.

(76) Zatem drugie kryterium *Altmark* jest spełnione.

4.1.3. *Brak nadmiernej kompensaty*

(77) Z pkt 96–102 decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego wynika, że Komisja uważa, że metoda wybrana przez *Verkehrsverbund Tirol* w celu zapewnienia braku nadmiernej rekompensaty, czyli weryfikacja ceny żądanej przez przedsiębiorstwo autobusowe przy użyciu trzech różnych metod porównania ze średnimi wartościami stwierdzonymi w przedmiotowym sektorze, może być uznana za dowód świadczący o braku nadmiernej rekompensaty.

(78) W tym przypadku Komisja uważa jednak, że skoro nie zorganizowano przetargu publicznego i skoro bezpośredni konkurent *Postbus* zarzuca mu otrzymywanie nadmiernej rekompensaty, należy umożliwić temu konkurentowi oraz wszystkim zainteresowanym osobom trzecim zgłoszenie uwag wobec metod weryfikacji kosztów zastosowanych przez Austrię, zanim będzie można bez wątpliwości stwierdzić, że *Postbus* nie otrzymuje nadmiernej rekompensaty.

(79) Należy przede wszystkim zauważyć, że skarżący poinformował Komisję, iż nie jest już zainteresowany niniejszą sprawą. Po drugie należy zauważyć, że żadna osoba trzecia nie zakwestionowała braku nadmiernej kompensaty.

(80) Komisja uważa ponadto że Austria dostarczyła dodatkowych wyjaśnień, które wykazały, że cena płacona przez *Verkehrsverbund Tirol* na rzecz *Postbus* jest dopuszczalna i odpowiednia w świetle średnich kosztów stwierdzonych w przedmiotowym sektorze i doświadczeń administracji publicznej. W pkt 3.3.1–3.3.3 przedstawiono metody obliczeń oraz porównania i wnioski, które z nich wynikają. Bardziej ogólnie, metoda taka jak w przedmiotowej sprawie, która systematycznie porównuje a posteriori na trzy różne sposoby rekompensatę z kosztami w sektorze, pozwala zapewnić brak nadmiernej rekompensaty. Jeżeli takie porównanie prowadziłoby do stwierdzenia nadmiernej rekompensaty, Austria musiałaby zażądać jej odzyskania.

(81) Na tej podstawie stwierdza się, że *Postbus* nie otrzymuje nadmiernej rekompensaty za wykonanie umowy o świadczenie usług publicznych będącej przedmiotem niniejszej decyzji i że tym samym trzecie kryterium *Altmark* jest spełnione.

4.1.4. *Ceny odpowiadające kosztom ponoszonym przez średnie przedsiębiorstwo, prawidłowo zarządzane i dysponujące odpowiednimi środkami transportu*

(82) Należy sprawdzić, czy cena płacona przez *Verkehrsverbund Tirol* na rzecz *Postbus* odpowiada kosztom ponoszonym przez średnie przedsiębiorstwo, prawidłowo zarządzane i dysponujące odpowiednimi środkami transportu. W celu sprawdzenia, czy to kryterium jest spełnione należy oddzielnie przeanalizować jego trzy składowe.

4.1.4.1. Koszty ponoszone przez średnie przedsiębiorstwo

(83) W odniesieniu do tej kwestii stwierdza się przede wszystkim, że w swoich obliczeniach w trakcie weryfikacji Austria opierała się na stwierdzonych średnich standardowych parametrach w przedmiotowym sektorze. Można zatem uznać, że odzwierciedlają one średnią w przedmiotowym sektorze.

(84) Koszty ponoszone przez *Postbus* odpowiadają więc kosztom ponoszonym przez średnie przedsiębiorstwo austriackie.

4.1.4.2. Koszty ponoszone przez prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo

(85) Powstaje więc pytanie, czy koszty ponoszone przez *Postbus* odpowiadają kosztom ponoszonym przez prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo. W sektorze transportu autobusowego, który przez długi czas był zdominowany przez monopole i udzielanie zamówień publicznych bez przetargów, nie każde przedsiębiorstwo działające na rynku jest przedsiębiorstwem prawidłowo zarządzanym.

(86) W związku z tym należy zauważyć, że Austria nie dostarczyła wyjaśnień, zgodnie z którymi te parametry odzwierciedlają również średnią prawidłowo zarządzanego przedsiębiorstwa. Komisja uważa na przykład, że Austria mogła się opierać na średnich kosztach ponoszonych przez przedsiębiorstwa, które w ciągu ostatnich lat mogły wygrywać znaczną liczbę przetargów w tym sektorze.

(87) Należy również zauważyć, że istnieje różnica 0,80 EUR/km między ceną kilometra w ramach *Bestellleistungen*, a ceną kilometra w ramach *Bestandsleistungen*. Zdaje się to wskazywać, że *Postbus* dysponuje pewnym marginesem w celu poprawienia opłacalności *Bestellleistungen*.

(88) W związku z tym można stwierdzić, że Austria nie udowodniła, że cena płacona przez *Verkehrsverbund Tirol* na rzecz *Postbus* odpowiada kosztom ponoszonym przez prawidłowo zarządzane przedsiębiorstwo i, co za tym idzie, czwarte kryterium *Altmark* nie jest spełnione.

4.1.4.3. Wniosek dotyczący przestrzegania kryteriów *Altmark*

(89) W związku z tym, że jedno z czterech kryteriów rozpatrywanych łącznie nie jest spełnione, Komisja automatycznie podejmuje decyzję, że przedmiotowe płatności należy uznać za przyznanie selektywnej korzyści ekonomicznej przedsiębiorstwu *Postbus*.

4.1.5. *Zakłócenie konkurencji i wpływ na wymianę handlową*

(90) Przedsiębiorstwo *Postbus* działa na rynku transportu autobusowego na całym terytorium Austrii i posiada znaczną część rynku. Przyznanie korzyści ekonomicznej temu przedsiębiorstwu może zatem powodować zakłócenie konkurencji.

(91) W tym przypadku zakłócenie konkurencji może wynikać w szczególności z faktu, że finansowanie ze środków publicznych zostaje przyznane przedsiębiorstwu, które posiada licencję na transport autobusowy w przedmiotowym powiecie. Takie finansowanie ze środków publicznych może zatem uniemożliwić innym przedsiębiorstwom otrzymanie licencji na obsługę linii transportu publicznego, ponieważ wzmacnia pozycję przedsiębiorstw będących beneficjentami i pozwala im oferować bardziej atrakcyjne warunki handlowe w momencie odnawiania licencji.

(92) W odniesieniu do możliwości wpłynięcia omawianej pomocy na wymianę handlową między państwami członkowskimi należy przede wszystkim zauważyć, że rynek lokalnego lub regionalnego transportu publicznego jest w Austrii i innych państwach członkowskich rynkiem otwartym dla konkurencji, gdzie nie ma monopolu państwowego dla jednego przedsiębiorstwa ani dla większej liczby przedsiębiorstw.

(93) Komisja przypomina w tym kontekście pkt 77 i kolejne wyroku *Altmark Trans*, w którym Trybunał orzekł, że:

„Nie jest wykluczone, że dotacja publiczna przyznana przedsiębiorstwu, które świadczy jedynie lokalne lub regionalne usługi transportowe i nie świadczy żadnych usług transportowych poza swoim krajem pochodzenia, może wywierać wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.

W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje dotację ze środków publicznych przedsiębiorstwu, podaż usług transportowych świadczonych przez to przedsiębiorstwo może być utrzymana lub zwiększona, przez co przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich mają mniejszą szansę świadczenia swoich usług transportowych na rynku w tym państwie (w tym celu zob. wyrok z dnia 13 lipca 1988 r. w sprawie 102/87 Francja przeciwko Komisji, Rec. s. 4067, pkt 19; wyrok z dnia 21 marca 1991 r. w sprawie C-305/89 Włochy przeciwko Komisji, Rec. s. I-1603, pkt 26 oraz wyrok w sprawie Hiszpania przeciwko Komisji, cytowany powyżej, pkt 40).

[…]

Drugi warunek w odniesieniu do stosowania art. 92 ust. 1 Traktatu, stanowiący, że pomoc musi być w stanie wpływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi, nie opiera się zatem na lokalnym lub regionalnym charakterze świadczonych usług transportowych ani na znaczeniu dziedziny działalności, której dotyczy".

(94) Nie można zatem wykluczyć, że przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych państwach członkowskich mają mniejszą szansę świadczenia swoich usług transportowych na rynku austriackim w wyniku przedmiotowej pomocy.

(95) W rezultacie finansowanie ze środków publicznych przyznane *Postbus* przez *Verkehrsverbund Tirol* może powodować zakłócenie konkurencji i wpływać na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

4.1.6. *Wniosek*

(96) Ponieważ poza czwartym kryterium *Altmark* wszystkie inne warunki wymienione w art. 87 ust. 1 traktatu WE zostały spełnione, stwierdza się, że przedmiotowe płatności stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE.

(97) Należy więc zbadać, czy można uznać przedmiotowe płatności za zgodne ze wspólnym rynkiem.

4.2. **Zgodność z prawem**

(98) Art. 73 traktatu WE przewiduje w stosunku do transportu lądowego, że „zgodna z Traktatami jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozerwalnie związanych z pojęciem potrzeby publicznej".

4.2.1. *Orzeczenie w sprawie Altmark w przedmiocie stosowania art. 73*

(99) Trybunał stwierdza, że „art. 77 (obecnie art. 73 traktatu WE) przewiduje, że zgodna z Traktatem jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozerwalnie związanych z pojęciem potrzeby publicznej. […] Po przyjęciu rozporządzenia (EWG) nr 1107/70 w sprawie przyznawania pomocy w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej, poza przypadkami określonymi we wtórnym prawie wspólnotowym, państwa członkowskie nie mogą już powoływać się na art. 77 traktatu WE, zgodnie z którym zgodna z Traktatem jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozerwalnie związanych z pojęciem potrzeby publicznej. W przypadkach, w których rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 w sprawie działania państw członkowskich dotyczącego zobowiązań związanych z pojęciem usługi publicznej w transporcie kolejowym, drogowym i w żegludze śródlądowej nie ma zastosowania i w których przedmiotowe subsydiowanie wchodzi w zakres art. 92 ust. 1 traktatu WE (który po zmianach stał się art. 87 ust. 1 traktatu WE) warunki, na podstawie których władze państw członkowskich mogą przyznać pomoc z tytułu art. 77 traktatu WE, w sposób wyczerpujący określa rozporządzenie (EWG) nr 1107/70" ([19]).

(100) Nasuwa się więc pytanie, czy rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 lub rozporządzenie (EWG) nr 1107/70 zawierają zasady zgodności pomocy państwa, mające zastosowanie w niniejszym przypadku.

4.2.2. *Zgodność na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 1191/69*

4.2.2.1. Zakres stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1191/69

(101) Art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 określają zakres jego stosowania w sposób następujący:

„1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorstw transportowych, które świadczą usługi w zakresie przewozów kolejowych, drogowych i żeglugi śródlądowej. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia przedsiębiorstwo, którego działalność ogranicza się wyłącznie do świadczenia usług w zakresie przewozów miejskich, podmiejskich lub regionalnych.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia:

— »usługi w zakresie przewozów miejskich i podmiejskich« oznaczają usługi przewozowe świadczone w celu zabezpieczenia potrzeb centrów miast lub zespołów miejskich oraz między nimi i otaczającymi je obszarami,

— »usługi w zakresie przewozów regionalnych« oznaczają usługi przewozowe świadczone w celu zabezpieczenia potrzeb danego regionu".

(102) Austria skorzystała z możliwości wyłączenia niektórych przedsiębiorstw z zakresu stosowania rozporządzenia. Zgodnie z art. 2 *Privatbahnunterstützungsgesetz 1998* ([20]) z zakresu stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 wyłączone są przedsiębiorstwa świadczące wyłącznie usługi w zakresie przewozów miejskich i podmiejskich.

(103) W niniejszym przypadku przedmiotowymi usługami są jednak usługi w zakresie przewozów regionalnych. W związku z tym stosuje się do nich rozporządzenie (EWG) nr 1191/69.

4.2.2.2. System wybrany przez Austrię

(104) Art. 1 ust. 3–5 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 opisuje dwa różne systemy tj. system nakładający obowiązki wynikające ze świadczenia usług publicznych oraz system umów, spośród których państwa członkowskie mogą dokonać wyboru na rzecz sposobu organizacji i finansowania transportu publicznego:

([19]) Wyrok Trybunału w sprawie C 280/00, *Altmark Trans*, Rec. [2003] s. I-7747, pkt 101, 106, 107. Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1107/70 (Dz.U. L 130 z 15.6.1970, s. 1).

([20]) Bundesgesetzblatt I 1994/519.

„3. Właściwe władze państw członkowskich zniosą wszelkie zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych, określone niniejszym rozporządzeniem, którym podlegają przewozy kolejowe, drogowe i żegluga śródlądowa.

4. W celu zapewnienia świadczenia odpowiednich usług przewozowych, w szczególności uwzględniających czynniki socjalne i potrzeby środowiska naturalnego oraz planowania przestrzennego, lub mając w perspektywie oferowanie specjalnych opłat za przewozy niektórym grupom pasażerów, właściwe władze państw członkowskich mogą zawrzeć z przedsiębiorstwami przewozowymi umowy o świadczeniu usług publicznych. Warunki i szczegółowe elementy dotyczące kierowania takimi przedsięwzięciami zgodnie z umową określone zostały w sekcji V.

5. Jednakże właściwe władze państw członkowskich mogą utrzymać lub nałożyć zobowiązania z tytułu wykonywania usług publicznych określonych w art. 2, w dziedzinie miejskich, podmiejskich i regionalnych pasażerskich usług przewozowych. Warunki i szczegółowe elementy dotyczące kierowania takimi przedsięwzięciami zgodnie z umową, w tym również metody kompensacji, określone zostały w sekcjach II, III oraz IV. Jeżeli przedsiębiorstwa przewozowe działają nie tylko w dziedzinie świadczenia usług publicznych, lecz także podejmują działalność innego rodzaju, usługa publiczna musi być wykonywana jako odrębna dziedzina spełniająca przynajmniej następujące warunki:

a) rozliczenia operacyjne odpowiadające każdej z form działalności będą prowadzone oddzielnie i proporcjonalna część majątku odnosząca się do każdej z nich będzie rozliczana zgodnie z obowiązującymi zasadami prowadzenia rachunkowości;

b) wydatki będą równoważone przez dochody operacyjne i wypłaty pochodzące od władz publicznych, bez żadnej możliwości dokonania przeniesienia z lub na rzecz innego sektora działalności przedsiębiorstwa".

(105) Austria wybrała system umów (paragraf 19 ÖPNRV-G). W związku z tym przepisy obowiązujące w odniesieniu do przedmiotowych środków znajdują się w sekcji V rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

4.2.2.3. Stosowanie sekcji V rozporządzenia (EWG) nr 1191/69

(106) Sekcja V rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 składa się z jednego artykułu, art. 14, który stanowi, że:

„1. »Umowa o usługi publiczne« oznacza umowę zawartą między właściwym organem państwa członkowskiego a przedsiębiorstwem przewozowym o świadczenie na rzecz ogółu społeczeństwa odpowiednich usług przewozowych.

Umowy o usługi publiczne mogą dotyczyć zwłaszcza:

— usług przewozowych spełniających określone normy ciągłości, regularności, zdolności przewozowej i jakości,

— dodatkowych usług przewozowych,

— usług przewozowych o określonych stawkach i spełniających określone warunki, w szczególności w odniesieniu do niektórych grup pasażerów lub niektórych dróg,

— dostosowania usług do rzeczywistych wymogów.

2. Umowy o usługi publiczne będą zawierały inter alia następujące punkty określające:

a) charakter świadczonej usługi, z podaniem normy ciągłości, regularności, zdolności przewozowej i jakości;

b) ceny usług objętych umową, które będą albo dodane do dochodów taryfowych, albo dochody będą w nie wliczone. W umowach zawarte będą także szczegółowe dane dotyczące stosunków finansowych między obydwoma stronami;

c) przepisy dotyczące trybu wprowadzania poprawek lub zmian do warunków umów, w szczególności zmian, które nie były wcześniej do przewidzenia;

d) okres obowiązywania umowy;

e) kary w przypadku niewywiązania się z warunków określonych w umowie.

3. Aktywa zaangażowane w świadczenie usług przewozowych, które objęte są umowami o świadczenie usług publicznych, mogą należeć do przedsiębiorstwa lub być pozostawione do jego dyspozycji.

4. Przedsiębiorstwo, które zamierza zaprzestać świadczenia usług przewozowych na rzecz ogółu społeczeństwa lub wprowadzić zasadnicze zmiany do dotychczas świadczonych przez siebie, w sposób ciągły i regularny, usług przewozowych, nieobjętych systemem umów lub niepodlegających obowiązkom wynikającym ze świadczenia usług publicznych, powiadomi właściwe władze państwa członkowskiego o tym fakcie co najmniej z trzymiesięcznym wyprzedzeniem. Właściwy organ może podjąć decyzję o odrzuceniu tej notyfikacji. Postanowienie to nie będzie miało wpływu na inne krajowe procedury upoważniające do zakończenia świadczenia lub modyfikacji usług przewozowych.

5. Po otrzymaniu informacji, określonych w ust. 4, właściwe władze mogą wywierać nacisk na utrzymanie świadczenia usługi przez okres nie dłuższy niż jeden rok od daty złożenia notyfikacji i poinformują o tym przedsiębiorstwo, nie później niż na miesiąc przed wygaśnięciem ważności notyfikacji. Władze te mogą również podjąć inicjatywę negocjacji wprowadzenia lub modyfikacji takiej usługi przewozowej.

6. Wydatki wynikające dla przedsiębiorstwa przewozowego z obowiązków określonych w ust. 5 będą kompensowane zgodnie ze wspólną procedurą określoną w częściach II, III i IV".

(107) Umowa zawarta między *Postbus* a *Verkehrsverbund Tirol* jest umową o świadczenie na rzecz ogółu społeczeństwa odpowiednich usług przewozowych zawartą między właściwym organem państwa członkowskiego a przedsiębiorstwem transportowym.

(108) Umowa ta dotyczy w szczególności: usług przewozowych spełniających określone normy ciągłości, regularności, zdolności przewozowej i jakości, usług przewozowych o określonych stawkach i spełniających określone warunki, w szczególności w odniesieniu do niektórych grup pasażerów, dostosowania usług do rzeczywistych wymogów.

(109) Można więc uznać tę umowę za umowę o świadczenie usług publicznych w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

(110) Należy stwierdzić, że zarówno cel („świadczenie na rzecz ogółu społeczeństwa odpowiednich usług przewozowych") jak i treść umów o usługi publiczne („ustalone standardy ciągłości, regularności, zdolności przewozowej i jakości", określenie stawek i warunków świadczenia usług „w odniesieniu do niektórych grup pasażerów lub niektórych dróg", „dostosowanie usług do rzeczywistych wymogów") nie odbiegają od celów i treści mogących stanowić przedmiot obowiązków wynikających ze świadczenia usług publicznych nałożonych przez państwo lub władze publiczne. Jednak jak już wyjaśniono, rekompensata za takie świadczenia stanowi pomoc na rzecz wykonawcy świadczenia.

(111) W odniesieniu do tej kwestii należy przede wszystkim zauważyć, że prawodawca przyjął rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 w celu określenia na jakich warunkach „pomoc, która […] stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozerwalnie związanych z pojęciem potrzeby publicznej" i o której mowa w art. 73 traktatu WE, jest zgodna ze wspólnym rynkiem. Stosowanie art. 73 traktatu WE, a tym samym stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 zakłada jednak istnienie pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 traktatu WE. Jeżeli treść umów może być objęta pojęciem „świadczenia nierozerwalnie związanego z pojęciem usługi publicznej" pochodzącym z art. 73, forma instrumentu, tj. umowa, a nie jednostronnie nałożone zobowiązanie, nie powinna być sama w sobie przeszkodą dla możliwości uznania pomocy państwa zawartej ewentualnie w cenie za zgodną ze wspólnym rynkiem. W rzeczywistości rozstrzygającym elementem w przypadku kwalifikowania usługi, niezależnie od tego czy jest ona narzucona przez państwo, czy uzgodniona przez strony w umowie w ramach obowiązków wynikających ze świadczenia usług publicznych musi być przedmiot świadczenia, a nie jego forma ([21]). Można zatem uznać, że w świetle prawa nic nie stoi na przeszkodzie, aby Komisja uznała pomoc zawartą w cenach usług określonych w umowie o usługach publicznych za zgodną ze wspólnym rynkiem. Należy zauważyć, że takie rozwiązanie zostało też przyjęte przez współprawodawców w nowym rozporządzeniu (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącym usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego ([22]). Zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, wchodzi ono jednak w życie dopiero dnia 3 grudnia 2009 r. Nie stosuje się więc do przedmiotowej umowy, która została zawarta przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

(112) Ponieważ rozporządzenie (EWG) nr 1191/69 nie określa szczegółowych warunków zgodności pomocy, Komisja jest zdania, że do rozstrzygania o zgodności tego rodzaju pomocy mają zastosowanie zasady ogólne wynikające z traktatu WE, orzecznictwa oraz z praktyki decyzyjnej Komisji w innych dziedzinach.

(113) Zasady te zostały zebrane przez Komisję i ujęte w części 2.4 wspólnotowych ram dotyczących pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych ([23]). Jeżeli chodzi o zgodność pomocy związanej z kwotą wypłacaną przez władze publiczne wykonawcy usług publicznych, w pkt 14 ram przewidziano, że:

„Kwota rekompensaty nie może przekraczać kwoty niezbędnej do pokrycia kosztów wynikających z wywiązywania się ze zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu odpowiednich wpływów i rozsądnego zysku z wywiązywania się z tych zobowiązań. Kwota rekompensaty obejmuje wszystkie korzyści przyznane przez państwo lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiejkolwiek formie".

(114) Należy uznać płatności *Verkehrsverbund Tirol* na rzecz *Postbus* za zgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli spełniają one te warunki.

(115) Warunki te w pełni odpowiadają trzeciemu kryterium *Altmark*, które – jak wyjaśniono – jest spełnione w przedmiotowej sprawie.

([21]) Zob. w tym celu wyrok Trybunału w sprawie *Altmark Trans*, która dotyczyła niemieckiej umowy o świadczenie usług publicznych, co nie przeszkodziło Trybunałowi przeprowadzić analizy pomoc/brak pomocy w oparciu o przedmiot instrumentu a nie jego formę; zob. także art. 4 decyzji Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym, Dz.U. L 312 z 29.11.2005, s. 67, która również rezygnuje z formy instrumentu.

([22]) Dz.U. L 315 z 3.12.2007, s. 1.

([23]) Dz.U. C 297 z 29.11.2005, s. 4.

(116) Tym samym stwierdza się, że, na podstawie art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69, pomoc państwa przyznana *Postbus* przez *Verkehrsverbund Tirol* w ramach umowy o świadczenie usług publicznych jest zgodna ze wspólnym rynkiem.

4.3. **Brak zwolnienia z obowiązku zgłoszenia**

(117) Austria jest zdania, że z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 wynika, iż umowa o świadczenie usług publicznych między *Verkehrsverbund Tirol* a *Postbus* podlega zwolnieniu z obowiązku zgłoszenia Komisji nałożonego art. 88 ust. 3 traktatu WE.

(118) Art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 stanowi, że „rekompensata wypłacana na mocy niniejszego rozporządzenia jest zwolniona z procedury wstępnego informowania określonej w art. 93 ust. 3 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Gospodarczą".

(119) Nasuwa się więc pytanie, czy płatności, których *Verkehrsverbund Tirol* dokonuje na mocy umowy o świadczenie usług publicznych zawartej z *Postbus* stanowią rekompensatę w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69.

We wcześniej cytowanym wyroku *Danske Busvognmænd* Trybunał Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich orzekł, że „stosunki umowne nawiązane w wyniku przetargu między przedsiębiorstwem transportowym a właściwymi władzami opierają się, na mocy art. 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69, na określonym systemie finansowania, który nie daje możliwości wypłaty rekompensat zgodnie z metodami określonymi w częściach II, III i IV tego rozporządzenia" ([24]).

(120) Z tego wyroku wynika, że pojęcie „rekompensata z tytułu świadczenia usług publicznych" w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 należy interpretować w sposób bardzo wąski. Nie obejmuje ono rekompensat z tytułu obowiązków świadczenia usług publicznych nałożonych w sposób jednostronny na przedsiębiorstwo zgodnie z art. 2 rozporządzenia, które oblicza się zgodnie z metodą opisaną w art. 10–13 rozporządzenia i które nie muszą być zgłaszane Komisji zgodnie z procedurą określoną w art. 88 ust. 3 traktatu WE.

(121) Płatności przewidziane w umowie o świadczenie usług publicznych z tytułu obowiązków świadczenia usług publicznych w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69 nie są natomiast rekompensatą w rozumieniu art. 17 ust. 2 tego samego rozporządzenia.

(122) Tym samym płatności przewidziane w umowie o świadczenie usług publicznych z tytułu obowiązków świadczenia usług publicznych w rozumieniu art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 1191/69, takie jak umowa zawarta między *Verkehrsverbund Tirol* a *Postbus*, nie są zwolnione z obowiązku zgłoszenia Komisji określonego w art. 88 ust. 3 traktatu WE. Ich zgodność musi więc być oceniona przez Komisję.

5. **WNIOSEK**

(123) Należy stwierdzić, że Austria niezgodnie z prawem wprowadziła w życie umowę o świadczenie usług publicznych między *Verkehrsverbund Tirol* a *Postbus*, która jest przedmiotem niniejszej decyzji, z naruszeniem art. 88 ust. 3 traktatu WE. Pomoc państwa przewidzianą w tej umowie można jednak uznać za zgodną na podstawie art. 73 traktatu WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa wypłacona przez Austrię na rzecz *Postbus* w ramach umowy zawartej z *Verkehrsverbund Tirol* dnia 12 lipca 2002 r. jest zgodna ze wspólnym rynkiem, z zastrzeżeniem warunków i obowiązków określonych w art. 2.

Artykuł 2

Austria każdego roku przeprowadza porównanie rekompensaty ze średnimi kosztami odnotowanymi w tym sektorze przy zastosowaniu metod określonych w pkt 3.3 niniejszej decyzji i wymaga zwrotu wszelkiej ewentualnej nadwyżki rekompensaty.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 listopada 2008 r..

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

([24]) Wyrok Trybunału Pierwszej Instancji z dnia 16 marca 2004 r. w sprawie T-157/01 *Danske Busvognmænd*, Rec. s. II-917, pkt 77–79.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 października 2009 r.

w sprawie zawarcia porozumienia między Komisją Europejską a Organem Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych

(2009/846/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) [1], w szczególności jego art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Jak to ujęto w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 683/2008, publiczne zarządzanie obydwoma programami jest oparte na zasadzie ścisłego podziału kompetencji między Wspólnotę, reprezentowaną przez Komisję, Organ Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) powołany rozporządzeniem Rady (WE) nr 1321/2004 [2] oraz Europejską Agencję Kosmiczną (ESA), przy czym to Komisja jest odpowiedzialna za zarządzanie programami.

(2) Art. 13 rozporządzenia (WE) nr 683/2008, regulujący kwestie zarządzania bezpieczeństwem europejskich systemów radionawigacji satelitarnej, stanowi w szczególności, że to Komisja zajmuje się wszystkimi kwestiami związanymi z bezpieczeństwem obu systemów, które powstaną dzięki wspomnianym programom.

(3) Z kolei w art. 16 przedmiotowe rozporządzenie stanowi, że rolą Organu Nadzoru Europejskiego GNSS jest zapewnienie działania centrum monitorowania bezpieczeństwa systemu Galileo oraz akredytacji systemów w zakresie ich bezpieczeństwa i zgodnie z wytycznymi przedstawionymi przez Komisję.

(4) Zadania w zakresie programu Galileo oraz europejskiego systemu wspomagania satelitarnego EGNOS, powierzone na mocy przywołanych wyżej przepisów bądź to Komisji, bądź też Organowi Nadzoru Europejskiego GNSS, wymagają wymiany informacji niejawnych pomiędzy tymi dwoma organami. Wymagają one również prowadzonej za pośrednictwem Komisji wymiany informacji niejawnych pomiędzy Organem Nadzoru Europejskiego GNSS a Europejską Agencją Kosmiczną, Radą i państwami członkowskimi.

(5) Na mocy decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom [3] Komisja zmieniła swój regulamin wewnętrzny w celu wprowadzenia przepisów określających obowiązujące podstawowe zasady i minimalne standardy bezpieczeństwa, w szczególności w odniesieniu do informacji niejawnych w Unii Europejskiej.

(6) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1321/2004 Organ Nadzoru Europejskiego GNSS stosuje zasady dotyczące bezpieczeństwa zawarte w decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom. Obejmują one między innymi przepisy dotyczące wymiany informacji niejawnych, ich przetwarzania i przechowywania.

(7) Nie ustanowiono dotychczas stosownych ram umożliwiających wymianę informacji niejawnych między Komisją a Organem Nadzoru Europejskiego GNSS oraz prowadzenie za pośrednictwem Komisji wymiany informacji niejawnych pomiędzy Organem Nadzoru Europejskiego GNSS a Europejską Agencją Kosmiczną, Radą i państwami członkowskimi.

(8) Jak wynika z powyższego, konieczne jest zawarcie porozumienia między Komisją Europejską a Organem Nadzoru Europejskiego GNSS w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych. Treść porozumienia tego rodzaju została wynegocjowana przez Komisję i Organ Nadzoru Europejskiego GNSS; porozumienie to należy teraz zatwierdzić i podpisać,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się porozumienie między Komisją Europejską a Organem Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych.

Tekst porozumienia załączony jest do niniejszej decyzji.

[1] Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.
[2] Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 1.
[3] Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

Artykuł 2

Do podpisania porozumienia w imieniu Komisji upoważnia się niniejszym Dyrektora Generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 października 2009 r.

W imieniu Komisji
Antonio TAJANI
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Porozumienie między Komisją Europejską a Organem Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej w sprawie bezpieczeństwa i wymiany informacji niejawnych

KOMISJA EUROPEJSKA,

zwana dalej „Komisją", którą reprezentuje Dyrektor Generalny Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu,

z jednej strony, oraz

ORGAN NADZORU EUROPEJSKIEGO GNSS,

zwany dalej „organem nadzoru", reprezentowany przez dyrektora wykonawczego,

z drugiej strony,

zwane dalej „stronami",

UWZGLĘDNIAJĄC Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo),

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Rady (WE) nr 1321/2004 z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie ustanowienia struktur zarządzania europejskimi programami radionawigacyjnymi,

UWZGLĘDNIAJĄC decyzję Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny,

MAJĄC NA UWADZE, że w dziedzinie zarządzania europejskimi programami radionawigacji satelitarnej EGNOS oraz Galileo zachodzi potrzeba ciągłej wymiany informacji niejawnych między stronami,

UZNAJĄC, że do celów pełnej i skutecznej konsultacji oraz współpracy może zachodzić potrzeba zarówno dostępu do informacji niejawnych obu stron, jak i wymiany informacji niejawnych między stronami,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ, że taki dostęp do informacji niejawnych, jak również ich wymiana wymagają zachowania odpowiednich środków bezpieczeństwa,

UZGODNIŁY CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Do celów niniejszego porozumienia:

a) „informacje niejawne" oznaczają wszelkie informacje (mianowicie wiedzę, która może być przekazywana w każdej postaci) lub materiały, w tym dokumenty, które którakolwiek ze stron uznaje za wymagające ochrony przed nieupoważnionym ujawnieniem i które zostały jako takie zaklasyfikowane w klasyfikacji bezpieczeństwa;

b) „strona przekazująca" informacje to strona, od której pochodzą informacje niejawne przekazywane lub udostępniane drugiej ze stron, będącej w tym przypadku stroną otrzymującą;

c) „strona otrzymująca" informacje to strona, która otrzymuje informacje niejawne od strony przekazującej;

d) „przepisy bezpieczeństwa" to decyzja Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom w brzmieniu obowiązującym każdą ze stron, wraz z wewnętrznymi przepisami proceduralnymi i regulaminowymi obu stron.

Artykuł 2

Niniejsze porozumienie stosuje się do wszelkich informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych między stronami zgodnie z obowiązującymi je przepisami bezpieczeństwa do celów europejskich programów radionawigacji satelitarnej (Galileo i EGNOS).

Artykuł 3

Każda ze stron:

a) chroni i zabezpiecza informacje niejawne będące przedmiotem niniejszego porozumienia, przekazywane przez drugą stronę lub wymieniane między stronami;

b) zapewnia zachowanie nałożonej przez stronę przekazującą klauzuli tajności informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych między stronami na mocy niniejszego porozumienia. Strona otrzymująca chroni i zabezpiecza takie informacje niejawne zgodnie z obowiązującymi ją przepisami określającymi wymogi bezpieczeństwa informacji niejawnych objętych równoważną klauzulą tajności, zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi bezpieczeństwa, które muszą zostać ustalone na podstawie art. 9;

c) nie wykorzystuje takich informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia do celów innych niż przewidziane przez stronę przekazującą;

d) nie ujawnia informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia stronom trzecim niewymienionym w art. 4 ust. 4 i 5 bez uprzedniej zgody strony przekazującej;

e) umożliwia dostęp do takich informacji niejawnych wyłącznie osobom, które muszą mieć dostęp do takiej wiedzy oraz – w razie konieczności – otrzymały poświadczenie niezbędnego poziomu bezpieczeństwa osobowego.

Artykuł 4

1. Informacje niejawne mogą być przekazane lub udostępnione przez stronę przekazującą stronie otrzymującej, zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający.

2. Udostępnienie lub przekazanie informacji niejawnych stronom trzecim, innym niż wymienione w ust. 4 i 5, wymaga podjęcia stosownej decyzji przez stronę otrzymującą, po uzyskaniu od strony przekazującej pisemnej zgody, zgodnie z zasadą kontroli przez organ zastrzegający określoną w obowiązujących ją przepisach dotyczących bezpieczeństwa.

3. Przy wykonywaniu postanowień ust. 1 i 2 nie dopuszcza się zbiorczego, automatycznego udostępniania informacji niejawnych stronom trzecim, innym niż wymienione w ust. 4 i 5, chyba że strony uzgodniły i ustanowiły między sobą specjalne procedury w odniesieniu do pewnych kategorii informacji, istotnych z punktu widzenia ich wymogów operacyjnych.

4. Informacje niejawne przekazywane przez organ nadzoru mogą być automatycznie udostępniane Europejskiej Agencji Kosmicznej (ESA), Radzie oraz państwom członkowskim za pośrednictwem Komisji.

5. Komisja czyni starania na rzecz zawarcia stosownych umów i uzgodnień z ESA, Radą oraz z państwami członkowskimi, pozwalających na automatyczne udostępnianie organowi nadzoru informacji niejawnych przekazywanych przez ESA, Radę i państwa członkowskie.

Artykuł 5

1. W celu zagwarantowania równoważnego poziomu ochrony informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia każda ze stron zapewnia stosowny system bezpieczeństwa i wdrożenie środków bezpieczeństwa opartych na podstawowych zasadach i minimalnych standardach bezpieczeństwa określonych w obowiązujących ją przepisach i odzwierciedlonych w uzgodnieniach zawieranych zgodnie z art. 9.

2. Strony zapewniają sobie wzajemną pomoc w odniesieniu do bezpieczeństwa informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia oraz kwestii dotyczących bezpieczeństwa stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania. Organy, o których mowa w art. 9, przeprowadzają wzajemne konsultacje i inspekcje dotyczące bezpieczeństwa w celu oceny skuteczności poczynionych w ramach odpowiedniego zakresu odpowiedzialności zabiegów w dziedzinie bezpieczeństwa, które muszą być podjęte na podstawie tegoż artykułu.

3. Przed przekazaniem lub wymianą między stronami informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia organy odpowiedzialne za bezpieczeństwo, o których mowa w art. 9, składają zgodną deklarację, że strona otrzymująca jest w stanie chronić i zabezpieczyć informacje będące przedmiotem niniejszego porozumienia w sposób odpowiadający uzgodnieniom, które muszą być podjęte na podstawie tegoż artykułu.

Artykuł 6

Strony zapewniają, że w razie potrzeby wszystkie osoby, które na potrzeby pełnienia określonych funkcji i obowiązków służbowych powinny mieć dostęp do informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszego porozumienia, lub osoby, które z uwagi na pełnione obowiązki lub funkcje mogą mieć dostęp do takich informacji niejawnych, uzyskają odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa osobowego przed uzyskaniem dostępu do przedmiotowych informacji niejawnych.

Procedury poświadczania bezpieczeństwa osobowego mają na celu stwierdzenie, czy lojalność, wiarygodność i solidność, jakimi cechuje się dana osoba, pozwalają na udzielenie jej dostępu do informacji niejawnych.

Artykuł 7

1. Do celów niniejszego porozumienia:

a) wszelką korespondencję kierowaną do Komisji należy adresować do głównej kancelarii tajnej Sekretariatu Generalnego Komisji Europejskiej, na adres:

Commission européenne
Secrétariat général
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

b) wszelką korespondencję kierowaną do organu nadzoru wysyła się na następujący adres:

GSA
Local Security Officer
Rue de la Loi/Wetstraat 56
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

2. W drodze odstępstwa od postanowień ust. 1, ze względów operacyjnych korespondencja od jednej ze stron dostępna wyłącznie poszczególnym właściwym urzędnikom, organom lub służbom tej strony może być adresowana wyłącznie do poszczególnych właściwych urzędników, organów lub służb drugiej strony, wskazanych konkretnie jako jej odbiorcy, z uwzględnieniem ich uprawnień oraz zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. W takim przypadku:

a) tego rodzaju korespondencję kierowaną do Komisji organ nadzoru przekazuje bezpośrednio do lokalnej kancelarii tajnej na potrzeby właściwych urzędników, organów lub służb Komisji, albo też – w razie braku obsługującej adresatów lokalnej kancelarii tajnej – za pośrednictwem [głównej kancelarii tajnej Sekretariatu Generalnego] Komisji Europejskiej;

b) w odniesieniu do organu nadzoru korespondencja tego rodzaju przekazywana jest przez biuro ds. bezpieczeństwa organu nadzoru.

Artykuł 8

Nad przestrzeganiem postanowień niniejszego porozumienia czuwają dyrektor wykonawczy organu nadzoru wraz z dyrektorem dyrekcji ds. bezpieczeństwa Komisji.

Artykuł 9

1. W celu wykonania postanowień niniejszego porozumienia dokonuje się uzgodnień dotyczących bezpieczeństwa z udziałem organów wyznaczonych w ust. 2 i 3, tak, aby określić normy wzajemnej ochrony i zabezpieczeń informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszego porozumienia.

2. Biuro ds. bezpieczeństwa organu nadzoru, pod zwierzchnictwem i w imieniu dyrektora wykonawczego organu nadzoru, opracowuje uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa służące ochronie i zabezpieczeniu informacji niejawnych przekazywanych organowi nadzoru lub wymienianych z nim na mocy niniejszego porozumienia.

3. Dyrekcja ds. bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, działając pod zwierzchnictwem członka Komisji odpowiedzialnego za kwestie bezpieczeństwa, opracowuje uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa służące ochronie i zabezpieczeniu informacji niejawnych przekazywanych lub wymienianych na mocy niniejszego porozumienia w obrębie Komisji Europejskiej i na terenie jej obiektów.

4. Uzgodnienia dotyczące bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1, mające zastosowanie do organu nadzoru, podlegają zatwierdzeniu przez radę nadzorczą organu nadzoru.

Artykuł 10

Organy, o których mowa w art. 9, ustanawiają procedury, które mają być stosowane w przypadku stwierdzonego lub podejrzewanego naruszenia wymogów bezpieczeństwa w odniesieniu do informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia, w tym tryb powiadamiania drugiej strony o sytuacji i podjętych działaniach.

Artykuł 11

Każda ze stron ponosi koszty związane ze stosowaniem przez nią niniejszego porozumienia.

Artykuł 12

Wszelkie ewentualne różnice stanowisk między Komisją a organem nadzoru powstałe w wyniku interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia będą rozwiązywane w drodze negocjacji między stronami.

Artykuł 13

1. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym obie strony powiadomiły się wzajemnie o zakończeniu wszelkich niezbędnych wewnętrznych procedur.

2. Każda ze stron powiadamia drugą stronę o wszelkich zmianach, jakie wprowadza w swoich przepisach, a które mogłyby wpłynąć na bezpieczeństwo informacji niejawnych będących przedmiotem niniejszego porozumienia.

3. Niniejsze porozumienie może zostać poddane przeglądowi na wniosek każdej ze stron w celu uzgodnienia i wprowadzenia ewentualnych zmian.

4. Wszelkie zmiany niniejszego porozumienia dokonywane są wyłącznie w formie pisemnej, za obopólną zgodą stron. Zmiany wchodzą w życie po dopełnieniu wzajemnego powiadomienia, zgodnie z postanowieniami ust. 1.

5. Niniejsze porozumienie zostaje zawarte na czas nieokreślony. Każda ze stron może wypowiedzieć niniejsze porozumienie, przedkładając drugiej stronie pisemne wypowiedzenie. Wypowiedzenie staje się skuteczne po sześciu miesiącach od powiadomienia drugiej ze stron. Pozostaje ono jednak bez wpływu na zobowiązania podjęte wcześniej na mocy postanowień niniejszego porozumienia. W szczególności wszelkie informacje niejawne przekazywane lub wymieniane na mocy niniejszego porozumienia są nadal chronione zgodnie z postanowieniami niniejszego porozumienia do czasu, aż strona otrzymująca zwróci je stronie przekazującej, na wniosek tej ostatniej.

6. Porozumienie sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w języku angielskim.

W dowód czego niżej podpisani, odpowiednio należycie umocowani, złożyli podpisy pod niniejszym porozumieniem.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 listopada 2009 r.

W imieniu Komisji	*W imieniu Organu Nadzoru Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej*
Matthias RUETE	Pedro PEDREIRA
Dyrektor Generalny	*Dyrektor Zarządzający*

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU VI TRAKTATU UE

DECYZJA KOLEGIUM 2009–8

w sprawie przyjęcia rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do Eurojustu

KOLEGIUM EUROJUSTU,

uwzględniając decyzję Rady z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (2002/187/WSiSW) [1], zmienioną decyzją Rady (2003/659/WSiSW) [2], w szczególności jej art. 37,

uwzględniając rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2003 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [3], zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE, Euratom) nr 652/2008 [4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Po zmianie ramowego rozporządzenia finansowego rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 652/2008 konieczne jest dostosowanie zasad finansowych Eurojustu w celu ich uzgodnienia z przepisami zmienionego ramowego rozporządzenia finansowego.

(2) Eurojust ma osobowość prawną i ponosi pełną odpowiedzialność za sporządzenie i wykonanie swojego budżetu.

(3) Istnieje konieczność określenia zasad sporządzania i wykonywania budżetu Eurojustu, a także zasad regulujących prezentację i kontrolę rozliczeń.

(4) Istnieje ponadto konieczność określenia uprawnień i zakresu odpowiedzialności Kolegium Eurojustu, intendenta, księgowego, administratora środków zaliczkowych i audytora wewnętrznego.

(5) Należy ustanowić skuteczne systemy kontroli w celu ochrony interesów finansowych Wspólnoty Europejskiej.

(6) Zważywszy, że Eurojust jest finansowany z subwencji rocznej obciążającej budżet Wspólnoty, harmonogram ustalania budżetu, prezentacji rozliczeń i udzielania absolutorium powinien być dostosowany do równorzędnych przepisów ogólnego rozporządzenia finansowego.

(7) Z tego samego względu Eurojust musi stosować się do tych samych wymagań co instytucje wspólnotowe w udzielaniu zamówień publicznych i dotacji; w tym przypadku wystarczy odniesienie do odpowiednich przepisów ogólnego rozporządzenia finansowego.

(8) Rozporządzenie finansowe musi odzwierciedlać specjalne wymagania Eurojustu jako jednostki ds. współpracy sądowej. Powinno ono w pełni uwzględniać sensytywny charakter operacji przeprowadzanych przez Eurojust, w szczególności w odniesieniu do dochodzenia i ścigania.

(9) Zmienione rozporządzenie finansowe mające zastosowanie do budżetu Eurojustu musi być przyjęte jednomyślnie przez Kolegium po wyrażeniu przez Komisję zgody na zmiany.

(10) Komisja zgodziła się na rozporządzenie wraz z odstępstwem od ramowego rozporządzenia finansowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEDMIOT

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie objaśnia główną zasadę i reguły regulujące ustanowienie i wykonanie budżetu Eurojustu.

[1] Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1.
[2] Dz.U. L 245 z 29.9.2003, s. 44.
[3] Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.
[4] Dz.U. L 181 z 10.7.2008, s. 23.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1) „decyzja o Eurojuście" oznacza decyzję Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (2002/187/WSiSW), zmienioną decyzją Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. (2003/659/WSiSW);

2) „Eurojust" oznacza jednostkę ds. współpracy sądowej ustanowioną na mocy decyzji o Eurojuście jako organ Unii Europejskiej;

3) „Kolegium" oznacza jednostkę, o której mowa w art. 10 ust. 1 decyzji o Eurojuście;

4) „dyrektor administracyjny" oznacza osobę, o której mowa w art. 29 i 36 ust. 1 decyzji o Eurojuście;

5) „personel" oznacza dyrektora administracyjnego, a także personel, o którym mowa w art. 30 decyzji o Eurojuście;

6) „budżet" oznacza budżet Eurojustu, o którym mowa w art. 34 decyzji o Eurojuście;

7) „władza budżetowa" oznacza Parlament Europejski oraz Radę Unii Europejskiej;

8) „ogólne rozporządzenie finansowe" oznacza rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich;

9) „ramowe rozporządzenie finansowe" oznacza rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2343/2002;

10) „przepisy wykonawcze do ogólnego rozporządzenia finansowego" oznaczają rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich [1];

11) „przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego Eurojustu" oznaczają przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia finansowego;

12) „zasady finansowe Eurojustu" oznaczają decyzję Eurojustu, niniejsze rozporządzenie finansowe oraz przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego Eurojustu;

13) „regulamin pracowniczy" oznacza wszelkie przepisy i zasady mające zastosowanie do urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich.

TYTUŁ II

ZASADY BUDŻETOWE

Artykuł 3

Ustanowienie i wykonanie budżetu jest zgodne z zasadami jednolitości i rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji oraz należytego zarządzania finansami, co wymaga skutecznej i sprawnej kontroli wewnętrznej oraz przejrzystości, wymienionymi w niniejszym rozporządzeniu.

ROZDZIAŁ 1

Zasady jednolitości i rzetelności budżetowej

Artykuł 4

Budżet stanowi instrument, który w odniesieniu do każdego roku budżetowego przewiduje i zatwierdza dochody i wydatki uznane za niezbędne dla wykonania decyzji o Eurojuście.

Artykuł 5

Budżet obejmuje:

a) dochód własny obejmujący wszystkie opłaty, należności oraz – bez uszczerbku dla art. 51 – odsetki, które Eurojust może otrzymywać z tytułu usług uzupełniających w stosunku do zadań mu powierzonych, oraz wszelkie inne dochody;

b) dochód składający się z wszelkich wkładów pieniężnych przyjmujących państw członkowskich;

c) subwencję przyznaną przez Wspólnoty Europejskie;

d) dochód przypisany do określonych pozycji wydatków zgodnie z art. 19 ust. 1;

e) wydatki Eurojustu, łącznie z wydatkami administracyjnymi.

Artykuł 6

1. Dochody mogą być pobierane, a wydatki realizowane, jedynie jeśli są one zapisane w linii w budżecie.

2. Środki nie mogą zostać wpisane do budżetu, jeśli nie są one przeznaczone na pozycję wydatku uznanego za niezbędny.

3. Żadnych wydatków w wysokości przekraczającej środki zatwierdzone przez budżet nie można rozdysponować ani na nie zezwolić.

[1] Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

ROZDZIAŁ 2

Zasada jednoroczności

Artykuł 7

Środki przewidziane w budżecie zatwierdzane są na jeden rok budżetowy, który trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

Artykuł 8

1. Budżet zawiera środki niezróżnicowane oraz w sytuacjach uzasadnionych potrzebami operacyjnymi także środki zróżnicowane. Środki zróżnicowane obejmują środki na zobowiązania i środki na płatności.

2. Środki na zobowiązania obejmują całkowity koszt zobowiązań prawnych przewidzianych w budżecie w bieżącym roku budżetowym.

3. Środki na płatności obejmują płatności dokonywane na pokrycie zobowiązań prawnych przewidzianych w budżecie w bieżącym roku budżetowym i/lub we wcześniejszych latach budżetowych.

4. Administracyjne środki są niezróżnicowane. Wydatki administracyjne wynikające z umów obejmujących okresy przekraczające rok budżetowy, zgodnie z lokalną praktyką lub odnoszące się do dostawy sprzętu, pokrywane są z budżetu na rok budżetowy, w którym są dokonywane.

Artykuł 9

1. Dochód Eurojustu określony w art. 5 uwzględniany jest w rozliczeniach w danym roku budżetowym na podstawie kwot pobranych w trakcie roku budżetowego.

2. Dochód Eurojustu stanowi podstawę równoważnych środków na płatności.

3. Środki zatwierdzone w budżecie na dany rok mogą być wykorzystywane wyłącznie na pokrycie wydatków przeznaczonych na ten rok budżetowy i zrealizowanych w tym roku oraz na pokrycie należności wynikających ze zobowiązań za poprzedni rok budżetowy.

4. Zobowiązania są uwzględniane na rachunkach na podstawie zobowiązań prawnych powstałych do dnia 31 grudnia.

5. Płatności uwzględniane są w rozliczeniach w danym roku budżetowym na podstawie płatności dokonanych przez księgowego najpóźniej do dnia 31 grudnia tego roku.

Artykuł 10

1. Środki, które nie zostały wykorzystane do końca roku budżetowego, na jaki zostały przewidziane, podlegają umorzeniu.

Jednakże mogą one, na podstawie decyzji Kolegium podjętej najpóźniej do dnia 15 lutego, zostać przeniesione jedynie na kolejny rok budżetowy zgodnie z ust. 2–7.

2. Środki odnoszące się do wydatków na pracowników nie mogą zostać przeniesione.

3. Środki na zobowiązania i środki niezróżnicowane jeszcze nieprzyznane w chwili zamknięcia roku budżetowego mogą zostać przeniesione w zakresie kwot odpowiadających środkom na zobowiązania, na które większość etapów przygotowawczych procedury przyznawania, która ma być określona w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego Eurojustu, została zakończona do dnia 31 grudnia; kwoty te mogą wówczas zostać przyznane do dnia 31 marca kolejnego roku.

4. Środki na płatności mogą zostać przeniesione w zakresie kwot potrzebnych na pokrycie istniejących zobowiązań lub zobowiązań związanych z przeniesionymi środkami na zobowiązania, jeżeli środki przewidziane w odpowiednich liniach w budżecie na kolejny rok budżetowy nie pokrywają wymagań. Eurojust wykorzystuje najpierw środki zatwierdzone na bieżący rok budżetowy i nie wykorzystuje środków przeniesionych do chwili, gdy poprzednie zostaną wyczerpane.

5. Środki niezróżnicowane odpowiadające zobowiązaniom należycie zaciągniętymi na koniec roku budżetowego zostają przeniesione automatycznie jedynie na kolejny rok budżetowy.

6. Środki przeniesione, które nie zostały przyznane do dnia 31 marca roku N + 1, zostają automatycznie anulowane.

Środki przeniesione w ten sposób są określone na rachunkach.

7. Środki dostępne w dniu 31 grudnia, wynikające z przydzielonego dochodu określonego w art. 19, zostają przeniesione automatycznie. Najpóźniej do dnia 1 czerwca roku N + 1 Eurojust informuje Komisję o wykonaniu przydzielonego przeniesionego dochodu.

Dostępne środki odpowiadające przeniesionemu przydzielonemu dochodowi muszą zostać wykorzystane w pierwszej kolejności.

Artykuł 11

Jeżeli środki nie zostały przyznane na skutek całkowitego lub częściowego niewykonania działań, na jakie zostały one przeznaczone, w każdym roku budżetowym następującym po roku, w którym środki zostały przyznane, wymienione środki zostają anulowane.

Artykuł 12

Środki przewidziane w budżecie mogą zostać przyznane z mocą od dnia 1 stycznia, po tym jak budżet staje się ostateczny.

Artykuł 13

1. Od dnia 15 listopada każdego roku stałe wydatki administracyjne mogą być przyznawane z wyprzedzeniem zamiast środków przyznanych przewidzianych na kolejny rok budżetowy. Jednakże takie zobowiązania nie mogą przekraczać jednej czwartej środków przyjętych przez Kolegium na odpowiednią linię budżetową na bieżący rok budżetowy. Nie mogą one mieć zastosowania do nowych wydatków, które nie zostały jeszcze zasadniczo zatwierdzone w ostatnim należycie uchwalonym budżecie.

2. Wydatki, które muszą zostać poniesione z wyprzedzeniem, na przykład czynsze, mogą stanowić podstawę do płatności od dnia 1 grudnia w przód i obciążają środki na kolejny rok budżetowy. W takich przypadkach nie ma zastosowania pułap, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 14

1. Jeżeli budżet nie został ostatecznie uchwalony na początku roku budżetowego, następujące reguły mają zastosowanie do przyznawania i dokonywania wydatków, które mogły zostać zapisane w określonej linii w budżecie jako część wykonania ostatniego należycie uchwalonego budżetu.

2. Zobowiązania mogą być dokonywane według rozdziałów, maksymalnie do jednej czwartej całkowitych środków zatwierdzonych na dany rozdział na poprzedni rok budżetowy, powiększone o jedną dwunastą za każdy miesiąc, który upłynął.

Płatności mogą być dokonywane co miesiąc według rozdziałów, maksymalnie do jednej dwunastej środków zatwierdzonych na dany rozdział na poprzedni rok budżetowy.

Limit środków przewidzianych w raporcie szacunków dochodów i wydatków nie może zostać przekroczony.

3. Na wniosek dyrektora administracyjnego, jeżeli wymaga tego ciągłość działań Eurojustu i potrzeby zarządzania, Kolegium może równocześnie zatwierdzić dwie lub więcej dwunastych części, zarówno na zobowiązania, jak i na płatności, przekraczające te udostępniane automatycznie na mocy przepisów ust. 1 i 2.

Dodatkowe dwunaste części zostają zatwierdzone w całości i nie podlegają podziałowi.

ROZDZIAŁ 3

Zasada równowagi

Artykuł 15

1. Dochody budżetowe i środki na płatności muszą się bilansować.

2. Środki na zobowiązania nie mogą przekraczać kwoty subwencji wspólnotowej, powiększonej o dochód własny i wszelkie inne dochody określone w art. 5.

3. Eurojust nie może zaciągać pożyczek.

4. Wspólnotowe środki finansowe wypłacone Eurojustowi stanowią dla jego budżetu subwencję równoważącą, która liczy się jako finansowanie z góry, w rozumieniu art. 81 ust. 1 lit. b) ppkt (i) ogólnego rozporządzenia finansowego.

5. Eurojust stosuje rygorystyczne zasady zarządzania środkami pieniężnymi z należytym uwzględnieniem przydzielonych dochodów, tak by jego salda środków pieniężnych były ograniczone do należycie uzasadnionych potrzeb. Eurojust przedkłada wraz z poleceniami zapłaty szczegółowe i uaktualnione prognozy rzeczywistego zapotrzebowania na środki pieniężne w ciągu roku, w tym informacje o przydzielonych dochodach.

Artykuł 16

1. Jeżeli saldo rachunku wyniku w rozumieniu art. 81 jest dodatnie, zostaje ono spłacone Komisji do wysokości kwoty subwencji wspólnotowej wypłaconej w ciągu roku. Część salda przekraczająca kwotę subwencji wspólnotowej wypłaconej w ciągu roku przewidziana jest w budżecie na kolejny rok budżetowy jako dochód. Eurojust przedstawi najpóźniej do dnia 31 marca roku N szacunki dotyczące nadwyżki operacyjnej za rok N – 1, która ma być zwrócona do budżetu Komisji w późniejszym okresie w roku N w celu uzupełnienia dostępnych już informacji dotyczących nadwyżki z roku N – 2. Komisja należycie uwzględnia te informacje, dokonując oceny potrzeb finansowych Eurojustu na rok N + 1;

Różnica między subwencją wspólnotową przewidzianą w budżecie ogólnym a subwencją faktycznie wypłaconą organowi zostaje anulowana.

2. Jeżeli saldo rachunku wyniku przewidziane w art. 81 jest ujemne, zostaje ono przewidziane w budżecie na kolejny rok budżetowy.

3. Dochód lub środki na płatności są przewidziane w budżecie w trakcie procedury budżetowej poprzez zastosowanie procedury propozycji zmian lub, jeżeli wykonanie budżetu jest w trakcie, poprzez budżet zmieniający.

ROZDZIAŁ 4

Zasada jednostki rozliczeniowej

Artykuł 17

Budżet jest opracowywany i wykonywany w euro, i rozliczenia przedstawiane są w euro.

Jednakże do celów przepływu środków pieniężnych księgowy oraz – w przypadku rachunków zaliczkowych – dysponenci zaliczek są upoważnieni do przeprowadzania operacji w walutach krajowych, jak ustanowiono w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego Eurojustu.

ROZDZIAŁ 5

Zasada uniwersalności

Artykuł 18

Całkowity dochód pokrywa całkowite środki na płatności z zastrzeżeniem art. 19. Wszystkie dochody i wydatki wpisywane są w całości bez żadnych dostosowań, z zastrzeżeniem art. 21.

Artykuł 19

1. Następujące pozycje dochodu wykorzystywane są do finansowania szczególnych pozycji wydatków:

a) dochody przeznaczone na szczególne cele, takie jak przychody z fundacji, subwencji, darowizn i spadków;

b) wkłady na działalność Eurojustu od państw członkowskich, państw trzecich lub różnych organów w zakresie, w jakim jest to przewidziane w umowie zawartej między Eurojustem a państwami członkowskimi, państwami trzecimi lub danymi organami;

c) dochody od osób trzecich z tytułu dostarczonych towarów, świadczonych usług lub prac wykonanych na ich zlecenie, z wyjątkiem opłat i należności, o których mowa w art. 5 lit. a);

d) wpływy z tytułu dostarczenia towarów, świadczenia usług i prac wykonywanych na rzecz instytucji Wspólnoty lub innych organów Wspólnoty;

e) dochody pochodzące ze zwrotów kwot niesłusznie wypłaconych;

f) wpływy ze sprzedaży pojazdów, wyposażenia, instalacji, materiałów oraz aparatury naukowej i technicznej, w związku z ich wymianą lub złomowaniem po całkowitym zamortyzowaniu ich wartości księgowej;

g) wpłaty otrzymane z tytułu ubezpieczeń;

h) dochody z płatności związanych z najmem;

i) dochody ze sprzedaży publikacji i filmów, w tym zapisanych na nośnikach elektronicznych.

1a. W mającym zastosowanie akcie podstawowym można również przypisać przewidziane w nim dochody do określonych pozycji wydatków.

2. Wszystkie pozycje dochodu, w rozumieniu ust. 1 lit. a)–d), pokrywają wszystkie bezpośrednie i pośrednie wydatki poniesione na daną działalność lub cel.

3. Budżet zawiera linie dostosowane do kategorii przypisanego dochodu, określonych w ust. 1 i 1a, i – tam gdzie to możliwe – wskazuje wysokość kwoty.

Artykuł 20

1. Dyrektor administracyjny może przyjąć przysporzenie uczynione na rzecz Eurojustu, takie jak fundacje, subwencje, darowizn i zapisów.

2. Przyjęcie przysporzenia, które może być związane z obciążeniem finansowym, podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez Kolegium, które podejmuje decyzję w terminie dwóch miesięcy od daty złożenia mu takiego wniosku. Jeżeli Kolegium nie podejmie decyzji w tym okresie, przysporzenie uznaje się za przyjęte.

Artykuł 21

1. Od kwot na poleceniach zapłaty, fakturach lub zestawieniach kierowanych następnie do zapłaty kwoty netto można odliczyć:

a) kary nałożone na strony umów o udzielenie zamówień publicznych lub beneficjentów dotacji;

b) potrącenia, zwroty i rabaty na indywidualnych fakturach i poleceniach zapłaty;

c) odsetki generowane wskutek płatności z góry.

2. Koszty towarów, innych produktów lub usług dostarczanych Eurojustowi pokrywane są z budżetu w pełnej kwocie bez podatku, w przypadku gdy zawierają one podatki zwrócone:

a) przez państwa członkowskie na podstawie Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich; przez państwo przyjmujące na podstawie umowy w sprawie siedziby lub innych odpowiednich umów;

b) lub przez państwo członkowskie lub państwo trzecie na podstawie innych odpowiednich umów.

Wszelkie podatki krajowe, czasowo ponoszone przez Eurojust na podstawie pierwszego akapitu, zostają wpisane na konto przejściowe do chwili, gdy zostaną zwrócone przez dane państwo.

3. Każde saldo ujemne jest wpisane w budżecie jako wydatek.

4. Dostosowania mogą być dokonywane w odniesieniu do różnic w kursach wymiany występujących przy wykonywaniu budżetu. Ostateczny bilans zysków lub strat zawarty jest w saldzie na dany rok.

ROZDZIAŁ 6

Zasada specyfikacji

Artykuł 22

Całość środków zostaje przyznana na szczególne cele według tytułu i rozdziału; następnie rozdziały są dzielone dalej na artykuły i pozycje.

Artykuł 23

1. Dyrektor administracyjny może dokonywać przesunięć między rozdziałami i między artykułami bez żadnych ograniczeń, natomiast między tytułami do maksymalnej wysokości 10 % środków na dany rok budżetowy wykazanych w linii, z której dokonywane jest przesunięcie.

2. Dyrektor administracyjny może zaproponować Kolegium przesunięcia środków między tytułami powyżej pułapu określonego w ust. 1. Kolegium ma trzy tygodnie na wyrażenie sprzeciwu wobec takiego przesunięcia. Po tym terminie przesunięcie uznaje się za przyjęte.

3. Propozycjom dotyczącym przesunięć oraz przesunięć dokonywanych na podstawie ust. 1 i 2 towarzyszą odpowiednie i szczegółowe dokumenty uzupełniające, wykazujące wykorzystanie środków i preliminarz zapotrzebowania na środki do końca roku budżetowego, zarówno w odniesieniu do pozycji, do których środki mają zostać przesunięte, jak i tych, z których środki są przesuwane.

4. Dyrektor administracyjny bezzwłocznie powiadamia Kolegium o wszystkich dokonanych przesunięciach. Powiadamia także władzę budżetową o wszystkich przesunięciach dokonanych na mocy ust. 2.

Artykuł 24

1. Środki mogą być przeniesione jedynie do linii budżetowych, w odniesieniu do których budżet zatwierdził środki lub wprowadził nieznaczny wpis.

2. Środki odpowiadające przyznanemu dochodowi mogą zostać przeniesione wyłącznie w przypadku gdy wykorzystane są na cele, na które przyznany jest przychód.

ROZDZIAŁ 7

Zasada należytego zarządzania finansami

Artykuł 25

1. Środki budżetowe wykorzystywane są zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami, to znaczy zgodnie z zasadami gospodarności, wydajności i skuteczności.

2. Zasada gospodarności wymaga, aby zasoby wykorzystane przez Eurojust do prowadzenia własnej działalności były udostępniane w odpowiednim czasie, w stosownej ilości i jakości oraz po najkorzystniejszej cenie.

Zasada wydajności związana jest z najkorzystniejszą zależnością między wykorzystanymi zasobami a osiągniętym wynikiem.

Zasada skuteczności związana jest z realizowaniem określonych celów oraz z osiąganiem zaplanowanych skutków.

3. Należy określić sprecyzowane, mierzalne, osiągalne, odpowiednie i określone w czasie cele w odniesieniu do wszystkich sektorów działalności objętych budżetem. Osiąganie tych celów monitorowane jest przez wskaźniki realizacji dotyczące każdego rodzaju działalności, a informacje przekazywane są Kolegium przez dyrektora administracyjnego. Informacje te przekazywane są corocznie, najpóźniej w dokumentach towarzyszących wstępnemu projektowi budżetu.

4. W celu poprawy podejmowania decyzji Eurojust przeprowadza regularnie ocenę *ex ante* i *ex post* programów lub działań. Oceny takie mają zastosowanie do wszystkich programów i działań, które pociągają za sobą znaczące wydatki, a wyniki oceny przesyłane są Kolegium.

5. Cele i środki określone w ust. 3 i 4 nie mają zastosowania do prac związanych ze sprawami.

Artykuł 25a

1. Budżet podlega wykonaniu przy zapewnieniu efektywnej i skutecznej kontroli wewnętrznej.

2. Na potrzeby wykonania budżetu kontrolę wewnętrzną definiuje się jako procedurę stosowaną na wszystkich szczeblach zarządzania, która ma zagwarantować racjonalną pewność co do osiągnięcia takich celów, jak:

a) skuteczność, efektywność i gospodarność w działaniu;

b) wiarygodność sprawozdawczości;

c) ochrona aktywów i informacji;

d) zapobieganie nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywanie;

e) odpowiednie zarządzanie ryzykiem w zakresie legalności i prawidłowości transakcji podstawowych, przy uwzględnieniu wieloletniego charakteru programów, jak i rodzaju danych płatności.

ROZDZIAŁ 8

Zasada przejrzystości

Artykuł 26

1. Budżet jest opracowywany i wykonywany, a rozliczenia są przedstawiane zgodnie z zasadą przejrzystości.

2. Streszczenie budżetów i budżetów zmieniających, w kształcie ostatecznie uchwalonym, zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie trzech miesięcy od chwili ich uchwalenia.

Streszczenie zawiera pięć głównych pozycji dochodów, pięć głównych pozycji wydatków budżetu administracyjnego i operacyjnego, plan zatrudnienia oraz szacunkową liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, na których przewiduje się środki w budżecie, oraz oddelegowanych ekspertów krajowych. Należy także podać dane za poprzedni rok.

3. Budżet uwzględniający plan zatrudnienia oraz budżety zmieniające, w ostatecznie przyjętych wersjach, wraz ze wskazaniem liczby pracowników kontraktowych wyrażonej w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, na których przewiduje się środki w budżecie, oraz oddelegowanych ekspertów krajowych, są przekazywane do wiadomości władzy budżetowej, Trybunału Obrachunkowego i Komisji oraz publikowane na stronie internetowej Eurojustu w ciągu czterech tygodni od ich przyjęcia.

4. Eurojust udostępnia w internecie informacje o beneficjentach środków pochodzących z jego budżetu, w tym ekspertach, z którymi zawarto umowy na mocy art. 74b. Opublikowane informacje są łatwo dostępne, przejrzyste i wyczerpujące. Informacje udostępniane są przy zapewnieniu należytego przestrzegania wymogów zachowania poufności i bezpieczeństwa, w szczególności ochrony danych osobowych zgodnie z decyzją Eurojustu oraz regulaminem wewnętrznym w sprawie przetwarzania i ochrony danych osobowych.

Jeżeli informacje publikowane są wyłącznie bez odniesienia do konkretnych danych, Eurojust, na stosowny wniosek, przekazuje Parlamentowi Europejskiemu informacje o beneficjentach, których one dotyczą.

TYTUŁ III

OPRACOWANIE I STRUKTURA BUDŻETU

ROZDZIAŁ 1

Opracowanie budżetu

Artykuł 27

1. Budżet ustalany jest zgodnie z przepisami decyzji o Eurojust.

2. Dyrektor administracyjny co roku sporządza i przedkłada Kolegium do zatwierdzenia wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Eurojustu na następny rok finansowy.

3. Kolegium przesyła Komisji wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Eurojust oraz ogólne wytyczne stanowiące podstawę preliminarza do dnia 10 lutego każdego roku, na podstawie wstępnego projektu sporządzonego przez dyrektora administracyjnego. Kolegium przesyła Komisji ostateczny projekt preliminarza najpóźniej do dnia 31 marca.

4. Preliminarz dochodów i wydatków Eurojust obejmuje:

a) plan zakładowy określający liczbę stałych i tymczasowych etatów zatwierdzonych w ramach limitu środków budżetowych, według stopnia i kategorii;

b) w przypadku zmiany liczby etatów oświadczenie uzasadniające wniosek o nowe etaty;

c) kwartalne oszacowanie płatności gotówkowych oraz wpływów gotówkowych;

d) informacje na temat osiągnięcia wszystkich wcześniej ustalonych celów dla różnych działań oraz nowych celów mierzonych przy pomocy wskaźników.

Wyniki oceny są uwzględniane i przywoływane jako podstawy merytoryczne uzasadniające ewentualne zwiększenie lub zmniejszenie proponowanego budżetu Eurojustu w porównaniu z budżetem na rok N.

5. Eurojust przesyła Komisji oraz władzy budżetowej najpóźniej do dnia 31 marca każdego roku:

a) projekt swojego programu pracy;

b) zaktualizowany wieloletni plan polityki kadrowej, opracowany zgodnie w wytycznymi Komisji;

c) informacje o liczbie urzędników, pracowników zatrudnionych na czas określony oraz pracowników kontraktowych w rozumieniu Regulaminu pracowniczego na lata N – 1 oraz N, a także szacunkowe dane na rok N + 1;

d) informacje o wkładach rzeczowych dokonanych przez przyjmujące państwo członkowskie na rzecz Eurojustu;

e) szacunkowe saldo rachunku wyniku w rozumieniu art. 81 za rok N – 1.

W ramach procedury przyjmowania budżetu ogólnego Komisja przesyła władzy budżetowej preliminarz Eurojustu i proponuje określoną kwotę subwencji dla Eurojustu oraz liczbę pracowników, jaką uznaje za potrzebną Eurojustowi. Komisja zapewnia projekt planu zatrudnienia Eurojustu oraz szacunkową liczbę pracowników kontraktowych wyrażoną w ekwiwalentach pełnego czasu pracy, na które zaproponowano określone środki.

6. Władza budżetowa przyjmuje wykaz etatów Eurojustu oraz wszelkie jego późniejsze zmiany zgodnie z art. 32 ust. 1. Plan zatrudnienia zostaje opublikowany w załączniku do sekcji III – Komisja – do budżetu ogólnego.

7. Budżet i plan zatrudnienia przyjmowane są przez Kolegium. Stają się one ostateczne po ostatecznym uchwaleniu budżetu ogólnego, który określa kwotę subwencji i plan zatrudnienia, a w razie konieczności budżet i plan zatrudnienia podlegają odpowiednim dostosowaniom.

Artykuł 28

Wszelkie zmiany budżetu, łącznie z wykazem etatów, są przedmiotem budżetu zmieniającego, uchwalonego za pomocą tej samej procedury co budżet początkowy, zgodnie z przepisami decyzji o Eurojuście i art. 27.

ROZDZIAŁ 2

Struktura i przedstawianie budżetu

Artykuł 29

Budżet obejmuje rachunki dochodów i wydatków.

Artykuł 30

W zakresie, w jakim jest to uzasadnione charakterem działalności Eurojustu, rachunek wydatków musi być określony na podstawie nomenklatury zawierającej klasyfikację według celu. Nomenklatura ta ustalana jest przez Eurojust i dokonuje wyraźnego rozróżnienia między przyznanymi środkami administracyjnymi i środkami operacyjnymi.

Artykuł 31

Budżet wykazuje:

1. W przypadku rachunków dochodów:

a) szacowany dochód Eurojustu na dany rok budżetowy;

b) szacowany dochód za poprzedni rok budżetowy oraz przychód za rok N – 2;

c) właściwe uwagi do każdego wiersza dochodu.

2. W przypadku rachunków wydatków:

a) środki na zobowiązania i środki na płatności na dany rok budżetowy;

b) środki na zobowiązania i środki na płatności za poprzedni rok budżetowy oraz wydatki uznane i wydatki zrealizowane w roku N – 2;

c) podsumowanie sprawozdania z harmonogramu płatności należnych w kolejnych latach budżetowych w celu spełnienia zobowiązań przewidzianych w budżecie we wcześniejszych latach budżetowych;

d) właściwe uwagi dotyczące każdego podziału.

Artykuł 32

1. Plan zakładowy określony w art. 27 przedstawia, obok liczby etatów zatwierdzonych na rok budżetowy, liczbę etatów zatwierdzonych na rok poprzedni oraz liczbę etatów faktycznie zajmowanych.

Stanowi to bezwzględny limit dla Eurojustu; żadne mianowania nie mogą być dokonywane powyżej określonego limitu.

Jednakże z wyjątkiem stopni AD 16, AD 15, AD 14 i AD 13 Kolegium może zmodyfikować plan zakładowy o maksymalnie 10 % zatwierdzonych etatów z zastrzeżeniem dwóch warunków:

a) że wysokość środków osobowych odpowiadających pełnemu rokowi budżetowemu nie jest naruszona;

b) że limit całkowitej liczby etatów zatwierdzonych przez plan zakładowy nie jest przekroczony.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 akapit drugi, konsekwencje pracy w niepełnym wymiarze godzin zatwierdzonej przez organ właściwy do mianowania, zgodnie z regulaminem pracowniczym, mogą zostać wyrównane przez inne mianowania. W przypadku gdy pracownik wnosi o cofnięcie zgody na pracę w niepełnym wymiarze godzin przed upływem przyznanego terminu, Eurojust bezzwłocznie podejmuje odpowiednie środki, aby zapewnić przestrzeganie limitu określonego w ust. 1 lit. b).

TYTUŁ IV

WYKONANIE BUDŻETU

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 33

Dyrektor administracyjny wykonuje obowiązki intendenta. Realizuje on dochody i wydatki budżetu zgodnie z zasadami finansowymi Eurojustu, na własną odpowiedzialność oraz w ramach limitów zatwierdzonych środków. Bez uszczerbku dla obowiązków intendenta w zakresie zapobiegania nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz ich wykrywania Eurojust uczestniczy w działaniach Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym. Działania te nie mają wpływu na pracę operacyjną Eurojustu przewidzianą w decyzji o Eurojust, a w szczególności nie implikują dostępu do dokumentacji spraw ani jej przekazywania OLAF.

Artykuł 34

1. Dyrektor administracyjny może przekazywać swoje kompetencje odnośnie do wykonania budżetu pracownikom Eurojustu objętym regulaminem pracowniczym zgodnie z warunkami ustanowionymi w zasadach finansowych Eurojustu. Osoby upoważnione w ten sposób mogą działać jedynie w granicach wyraźnie przyznanych im kompetencji.

2. Osoba, której przekazano kompetencje, może je subdelegować, jak przewidziano w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego Eurojustu. Każda subdelegacja kompetencji wymaga wyraźnej zgody dyrektora administracyjnego.

Artykuł 35

1. Wszystkim podmiotom działającym w sferze finansów w rozumieniu rozdziału 2 niniejszego tytułu, jak i wszystkim innym osobom zaangażowanym w wykonanie budżetu, zarządzanie, kontrolę czy audyt, zabrania się stosowania jakichkolwiek środków, które mogą spowodować powstanie konfliktu ich interesów z interesami Eurojustu. Jeżeli taki przypadek ma miejsce, dana osoba musi powstrzymać się od podejmowania takich środków i przekazać sprawę właściwemu organowi.

2. Sprzeczność interesów istnieje w przypadku, gdy bezstronne i obiektywne pełnienie funkcji osoby, o której mowa w ust. 1, jest zagrożone z przyczyn dotyczących rodziny, sfery emocjonalnej, sympatii politycznych lub narodowych, interesu gospodarczego lub wszelkich innych wspólnych interesów z beneficjentem.

3. Właściwa władza, określona w ust. 1, pełni rolę bezpośredniego przełożonego danego pracownika. Jeżeli pracownik jest dyrektorem administracyjnym, Kolegium pełni funkcję właściwego organu.

Artykuł 36

1. Budżet wykonywany jest przez dyrektora administracyjnego w departamentach, które mu podlegają.

2. Zadania związane z fachową wiedzą techniczną oraz zadania administracyjne, zadania przygotowawcze lub pomocnicze niedotyczące sprawowania władzy publicznej ani korzystania z uprawnień uznaniowych mogą zostać powierzone, na podstawie umowy, osobom lub organom zewnętrznym sektora prywatnego, jeżeli zostanie to uznane za niezbędne.

ROZDZIAŁ 2

Podmioty działające w sferze finansów

Sekcja 1 – Zasada rozdzielenia obowiązków

Artykuł 37

Obowiązki intendenta i księgowego są rozdzielone i wzajemnie rozbieżne.

Sekcja 2 – Intendent

Artykuł 38

1. Intendent jest odpowiedzialny za realizację dochodów i wydatków, zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami, oraz za zapewnienie, aby wymagania w zakresie zgodności z prawem i prawidłowości były przestrzegane.

2. W celu realizacji wydatków intendent zaciąga zobowiązania budżetowe i prawne, sprawdza wydatki i zatwierdza płatności oraz przygotowuje preliminarze realizacji środków.

3. Realizacja dochodu obejmuje sporządzanie preliminarzy należności, ustalenie należności do ściągnięcia i wystawienie zlecenia windykacji, a także odstąpienie od ustalonych należności, w odpowiednim przypadku.

4. Intendent wprowadzi minimalne normy określone przepisami wykonawczymi do rozporządzenia finansowego Eurojustu.

Minimalne normy zostaną sporządzone na podstawie standardów ustanowionych przez Komisję w odniesieniu do jej własnych służb oraz z należytym podejściem do zagrożeń związanych ze środowiskiem zarządzania i charakterem finansowych działań, struktury organizacyjnej i wewnętrznych procedur zarządzania i kontroli odpowiednich do wykonywania swoich obowiązków, wraz z oceną *ex post*, w odpowiednim przypadku. Intendent ustanawia w ramach służb funkcję zapewniającą wiedzę fachową i doradztwo, mającą na celu pomoc w zakresie kontroli zagrożenia związanego ze swoją działalnością.

5. Przed zatwierdzeniem operacji aspekty operacyjne i finansowe weryfikowane są przez pracowników innych niż ten, który rozpoczął operację. Rozpoczęcie oraz weryfikacja *ex ante* i *ex post* operacji stanowią odrębne funkcje.

6. Intendent przechowuje dokumenty uzupełniające odnoszące się do przeprowadzonych operacji przez okres pięciu lat od dnia podjęcia decyzji udzielającej absolutorium w odniesieniu do wykonania budżetu. Dane osobowe zawarte w dokumentach uzupełniających są w miarę możliwości usuwane, jeżeli dane takie nie są konieczne na potrzeby absolutorium budżetowego, kontroli i audytu. W każdym przypadku zastosowanie mają szczegółowe zasady ochrony danych określone w decyzji o Eurojuście oraz w regulaminie wewnętrznym przetwarzania i ochrony danych osobowych w Eurojuście.

Artykuł 39

1. Rozpoczęcie operacji, o której mowa w art. 38 ust. 5, oznacza wszelkie operacje przygotowawcze do przyjęcia aktów w zakresie wykonania budżetu przez właściwych intendentów, o których mowa w art. 33 i 34.

2. Weryfikacja *ex ante* operacji, o której mowa w art. 38 ust. 5, oznacza wszelkie kontrole *ex ante* prowadzone przez właściwego intendenta w celu skontrolowania aspektów operacyjnych i finansowych.

3. Każda operacja podlega przynajmniej jednej weryfikacji *ex ante*. Celem tej weryfikacji jest ustalenie, czy:

a) wydatki są prawidłowe i zgodne z odpowiednimi przepisami;

b) zastosowano zasadę należytego zarządzania finansami, o której mowa w art. 25.

Właściwy intendent może uznać na potrzeby weryfikacji *ex ante*, że kilka podobnych transakcji indywidualnych związanych z rutynowymi wydatkami na wynagrodzenia, emerytury, zwrot kosztów wyjazdów służbowych i kosztów leczenia, stanowi pojedynczą operację.

W przypadku, o którym mowa w akapicie drugim, właściwy intendent przeprowadza, stosownie do dokonanej przez siebie oceny ryzyka odpowiednią weryfikację *ex post* zgodnie z ust. 4.

4. Celem weryfikacji dokumentów *ex post* oraz, w odpowiednim przypadku, weryfikacji na miejscu jest skontrolowanie, czy operacje finansowane z budżetu zostały prawidłowo wykonane, w szczególności, czy kryteria, o których mowa w ust. 3, zostały spełnione. Weryfikacje te mogą być przeprowadzane na podstawie próby przy wykorzystaniu analizy ryzyka.

5. Urzędnicy lub inni pracownicy odpowiedzialni za weryfikacje, o których mowa w ust. 2 i 4, są inni niż ci, którzy wykonują zadania, o których mowa w ust. 1, oraz nie są ich podwładnymi.

6. Wszyscy pracownicy odpowiedzialni za kontrolowanie zarządzania operacjami finansowymi muszą posiadać niezbędne kwalifikacje zawodowe. Przestrzegają oni określonych norm kodeksu postępowania zawodowego przyjętego przez Eurojust i opartego na normach ustanowionych przez Komisję w odniesieniu do jej własnych służb.

Artykuł 40

1. Intendent przedstawia Kolegium sprawozdanie z wykonania swoich obowiązków w postaci rocznego sprawozdania z działalności, wraz z informacjami dotyczącymi finansowania i zarządzania; w sprawozdaniu tym poświadcza, że zawarte w nim informacje są prawidłowe i rzetelne, z wyjątkiem przypadków, których dotyczyć mogą ewentualne zastrzeżenia w zakresie określonych obszarów dochodów i wydatków.

Roczne sprawozdanie z działalności wykazuje wyniki działalności poprzez odniesienie do celów ustalonych dla działań niezwiązanych ze sprawami, zagrożeń związanych z tą działalnością, wykorzystania zapewnionych zasobów oraz skuteczności i efektywności systemu kontroli wewnętrznej. Audytor wewnętrzny w rozumieniu art. 71 uwzględnia roczne sprawozdanie z działalności i wszelkie inne określone informacje.

2. Kolegium najpóźniej do dnia 15 czerwca każdego roku przesyła władzy budżetowej oraz Trybunałowi Obrachunkowemu analizę i ocenę rocznego sprawozdania z działalności za poprzedni rok budżetowy. Ta analiza i ocena włączone są do rocznego sprawozdania Eurojustu zgodnie z przepisami decyzji o Eurojuście.

Artykuł 41

Każdy pracownik zaangażowany w zarządzanie finansami i kontrolę operacji, który uzna, że decyzja, którą jego przełożony każe mu zastosować lub na którą każe mu przystać, jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami należytego zarządzania finansami lub regułami zawodowymi, których ma przestrzegać, powiadamia na piśmie dyrektora administracyjnego, a jeżeli dyrektor nie podejmie działań w odpowiednim czasie – zespół, o którym mowa w art. 47 ust. 4, oraz Kolegium. W przypadku jakiegokolwiek działania niezgodnego z prawem, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Wspólnoty, pracownik powiadamia władze i organy wyznaczone przez obowiązujące prawodawstwo.

Artykuł 42

W przypadku gdy kompetencje do wykonania budżetu są przekazywane lub subdelegowane zgodnie z art. 34, wówczas art. 38 ust. 1, 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do intendentów delegowanych lub subdelegowanych.

Sekcja 3 – Księgowy

Artykuł 43

1. Kolegium wyznacza księgowego, objętego regulaminem pracowniczym, który w wykonywaniu swoich obowiązków posiada funkcjonalną niezależność. Jest on w Eurojuście odpowiedzialny za:

a) właściwe wykonywanie płatności, realizację dochodu i windykację kwot określonych jako należne;

b) przygotowanie i prezentację rozliczeń, zgodnie z tytułem VII;

c) prowadzenie rachunkowości, zgodnie z tytułem VII;

d) wykonywanie, zgodnie z tytułem VII, zasad i metod rachunkowości oraz planu kont zgodnie z przepisami przyjętymi przez księgowego Komisji;

e) określanie i sprawdzenie systemów rachunkowości i w miarę potrzeb sprawdzenie systemów określonych przez intendenta w celu dostarczenia i potwierdzenia informacji księgowych; intendent jest uprawniony do kontroli przestrzegania kryteriów stwierdzania prawidłowości;

f) zarządzanie finansami.

2. Księgowy otrzymuje od intendenta wszelkie informacje, których wiarygodność gwarantuje intendent, niezbędne do sporządzania kont dających rzeczywisty obraz aktywów Eurojustu i wykonania budżetu.

2a. Przed przyjęciem przez dyrektora administracyjnego sprawozdania podpisywane są przez księgowego, który tym samym zaświadcza posiadanie racjonalnej pewności, że zawarte w nich informacje na temat sytuacji finansowej Eurojustu są wierne i rzetelne.

W tym celu księgowy upewnia się, że sprawozdania zostały sporządzone zgodnie z zasadami i metodami rachunkowości oraz ustanowionymi systemami rachunkowości oraz że wszystkie dochody i wydatki zostały w nich ujęte.

Intendent przekazuje wszelkie informacje niezbędne księgowemu do prawidłowego wypełniania jego obowiązków.

Intendent zawsze ponosi pełną odpowiedzialność za właściwe wykorzystanie zarządzanych przez niego środków, jak również za legalność i prawidłowość kontrolowanych przez niego wydatków.

2b. Księgowy jest upoważniony do sprawdzania otrzymanych informacji, jak również do przeprowadzania wszelkich innych kontroli, które uzna za niezbędne przed podpisaniem sprawozdań.

Jeśli zaistnieje taka konieczność, księgowy zgłasza zastrzeżenia, szczegółowo wyjaśniając ich charakter i zakres.

2c. Księgowy Eurojustu podpisuje swoje roczne sprawozdania i przesyła je księgowemu Komisji.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu i art. 44 jedynie księgowy jest uprawniony do zarządzania środkami pieniężnymi i ich ekwiwalentami. Jest odpowiedzialny za ich zabezpieczenie.

4. Księgowy może przy wykonywaniu swoich obowiązków przekazać niektóre zadania swoim podwładnym, podlegającym przepisom regulaminu pracowniczego, w przypadku gdy jest to niezbędne do wykonania jego obowiązków. Księgowy poinformuje z wyprzedzeniem intendenta w razie takiego zamierzenia.

5. Dokument delegacji zadań określa zadania powierzone danym osobom oraz ich prawa i obowiązki.

Sekcja 4 – Administrator środków zaliczkowych

Artykuł 44

W celu wypłaty niewielkich kwot i realizacji dochodów, o których mowa w art. 5, można utworzyć konta zaliczkowe, na których zapisy prowadzone są przez księgowego, a za które odpowiadają administratorzy środków zaliczkowych.

Maksymalna kwota każdego wydatku lub dochodu, która może zostać wypłacona przez administratora środków zaliczkowych osobom trzecim, nie może przekroczyć pewnej kwoty, która ma być określona w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego Eurojustu w odniesieniu do każdego wydatku lub dochodu.

Płatności z kont zaliczkowych mogą być dokonywane przelewem bankowym, w tym systemem polecenia zapłaty, o którym mowa w art. 66 ust. 1a, czekiem bądź w innej formie, zgodnie z instrukcjami określonymi przez księgowego.

ROZDZIAŁ 3

Odpowiedzialność podmiotów działających w sferze finansów

Sekcja 1 – Zasady ogólne

Artykuł 45

1. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego intendent delegowany i subdelegowany może w każdym czasie okresowo lub na stałe zostać pozbawiony swoich uprawnień przez organ, który go wyznaczył.

Intendent może w dowolnym momencie wycofać swoją zgodę na określoną subdelegację.

2. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego Kolegium może w dowolnym czasie okresowo lub na stałe zawiesić księgowego w wykonywaniu obowiązków.

Kolegium wyznacza księgowego na okres przejściowy.

3. Bez uszczerbku dla jakiegokolwiek postępowania dyscyplinarnego księgowy może w dowolnym czasie okresowo lub na stałe zawiesić administratora środków zaliczkowych.

Artykuł 46

1. Przepisy niniejszego rozdziału pozostają bez uszczerbku dla odpowiedzialności karnej, którą mogą ponieść intendent i osoby, o których mowa w art. 45, zgodnie z mającym zastosowanie prawem krajowym oraz z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony interesów finansowych Wspólnot oraz zwalczania korupcji urzędników Wspólnot lub urzędników państw członkowskich.

2. Każdy intendent, księgowy lub administrator środków zaliczkowych podlega postępowaniu dyscyplinarnemu oraz obowiązkowi zapłaty odszkodowania zgodnie z postanowieniami zawartymi w regulaminie pracowniczym, bez uszczerbku dla art. 47, 48 i 49. W przypadku jakiegokolwiek działania niezgodnego z prawem, nadużycia finansowego lub korupcji, które mogą zaszkodzić interesom Wspólnoty, sprawa zostanie przedłożona władzom i organom wyznaczonym przez obowiązujące prawodawstwo.

Sekcja 2 – Zasady mające zastosowanie do intendentów oraz intendentów delegowanych i subdelegowanych

Artykuł 47

1. Intendent podlega obowiązkowi zapłaty odszkodowania zgodnie z postanowieniami zawartymi w regulaminie pracowniczym.

1a. Obowiązek zapłaty odszkodowania stosuje się w szczególności, jeśli:

a) intendent, niezależnie od tego, czy celowo czy wskutek poważnego zaniedbania ze swojej strony, przy ustalaniu należności do windykacji lub wystawianiu zlecenia windykacji, zaciąganiu zobowiązania lub podpisywaniu zlecenia płatniczego nie przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia i przepisów wykonawczych Eurojustu do tego rozporządzenia;

b) intendent, niezależnie od tego, czy celowo czy wskutek poważnego zaniedbania ze swojej strony, dopuszcza się zaniechania wystawienia dokumentu ustalającego należność lub zaniechania wystawienia zlecenia windykacji lub zwłoki w wystawieniu takiego zlecenia, bądź zwłoki w wystawieniu zlecenia płatniczego, tym samym narażając Eurojust na powództwo cywilne ze strony osób trzecich.

2. Intendent delegowany lub subdelegowany, który uzna, że decyzja wchodząca w zakres jego obowiązków jest nieprawidłowa lub sprzeczna z zasadami należytego zarządzania finansami, powiadamia na piśmie organ, który przekazał mu uprawnienia. Jeżeli organ, który przekazał uprawnienia, wyda na piśmie uzasadnioną instrukcję intendentowi delegowanemu lub subdelegowanemu, aby podjął daną decyzję, to intendent nie może być pociągnięty do odpowiedzialności.

3. W przypadku delegowania uprawnień intendent pozostaje nadal odpowiedzialny za skuteczność i efektywność funkcjonowania wprowadzonego wewnętrznego systemu zarządzania i kontroli oraz za wybór intendenta delegowanego.

4. Ustanowiony przez Komisję zgodnie z art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego wyspecjalizowany zespół do spraw nieprawidłowości finansowych wykonuje te same uprawnienia w odniesieniu do Eurojustu, które wykonuje w odniesieniu do służb Komisji, chyba że Kolegium postanowi o powołaniu funkcjonalnie niezależnego zespołu lub o uczestnictwie we wspólnym zespole ustanowionym przez kilka organów Wspólnoty. W przypadkach przedłożonych przez Eurojust w skład wyspecjalizowanego zespołu do spraw nieprawidłowości finansowych powołanego przez Komisję wchodzi jeden pracownik organu Wspólnoty.

Na podstawie opinii tego zespołu dyrektor administracyjny podejmuje decyzje o wszczęciu postępowania pociągającego za sobą odpowiedzialność dyscyplinarną lub obowiązek zapłaty odszkodowania. Jeżeli zespół rozpozna problemy systemowe, przesyła sprawozdanie wraz z zaleceniami intendentowi i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Jeżeli opinia dotyczy również dyrektora administracyjnego, zespół przesyła ją Kolegium i audytorowi wewnętrznemu Komisji. Dyrektor administracyjny ustosunkowuje się, nie odnosząc się przy tym do konkretnych danych, do opinii zespołu w swoim rocznym sprawozdaniu z działalności i wskazuje, jakie podjęto działania następcze.

5. Każdy pracownik może zostać zobowiązany do zapłaty odszkodowania, w całości bądź w części, za szkodę, jaką poniósł Eurojust w wyniku poważnego uchybienia z jego strony w trakcie lub w związku z wykonywaniem swoich obowiązków zgodnie z regulaminem pracowniczym.

Organ właściwy do mianowania podejmuje uzasadnioną decyzję po dopełnieniu formalności określonych w regulaminie pracowniczym z uwzględnieniem spraw dyscyplinarnych.

Sekcja 3 – Zasady mające zastosowanie do księgowych i administratorów środków zaliczkowych

Artykuł 48

Księgowy może podlegać postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania, jak ustanowiono w regulaminie pracowniczym, w szczególności w przypadku gdy:

a) traci lub niszczy środki pieniężne, aktywa i dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu lub powoduje przez swoje zaniedbanie ich utratę lub zniszczenie;

b) zmienia rachunki bankowe lub pocztowe rachunki przelewowe (*giro*) bez uprzedniego powiadomienia intendenta;

c) dokonuje windykacji należności lub realizuje płatności w kwotach niezgodnych z figurującymi na odpowiadających im zleceniach windykacji lub zleceniach płatniczych;

d) nie zdoła zrealizować należnych dochodów.

Artykuł 49

Administrator środków zaliczkowych podlega postępowaniu dyscyplinarnemu i obowiązkowi zapłaty odszkodowania zgodnie z postanowieniami regulaminu pracowniczego, w szczególności w przypadku gdy:

a) traci lub niszczy środki pieniężne, aktywa i dokumenty znajdujące się w jego posiadaniu lub powoduje przez swoje zaniedbanie ich utratę lub zniszczenie;

b) nie może dostarczyć właściwych dokumentów towarzyszących odnośnie do dokonanych przez siebie płatności;

c) dokonuje płatności na rzecz innej osoby niż uprawniony odbiorca płatności;

d) nie zdoła zrealizować należnych dochodów.

ROZDZIAŁ 4

Operacje po stronie dochodów

Sekcja 1 – Przepisy ogólne

Artykuł 50

Eurojust przedstawia Komisji wnioski dotyczące płatności całości lub części subwencji wspólnotowej, na mocy art. 15 ust. 5, zgodnie z warunkami i w odstępach czasowych uzgodnionych z Komisją.

Artykuł 51

Środki finansowe wypłacone Eurojustowi przez Komisję w formie subwencji są oprocentowane na korzyść budżetu ogólnego.

Sekcja 2 – Prognoza należności

Artykuł 52

Wszelkie środki lub sytuacje, które mogą spowodować lub zmienić kwoty należne Eurojustowi, podlegają wcześniej prognozie należności dokonywanej przez intendenta.

Sekcja 3 – Ustalenie należności

Artykuł 53

1. Ustalenie należności jest czynnością, dzięki której intendent lub intendent delegowany:

a) weryfikuje istnienie długu;

b) określa lub weryfikuje stan faktyczny i kwotę należności;

c) weryfikuje warunki, na których należność jest wymagalna.

2. Wszelkie należności określone jako pewne, o stałej kwocie i wymagalne, muszą zostać ustalone za pomocą zlecenia windykacji, przekazanego księgowemu, oraz noty debetowej przesłanej dłużnikowi, które są sporządzane i przesyłane przez właściwego intendenta.

3. Umowy lub umowy w sprawie przyznania dotacji zawierane przez Eurojust przewidują, że każdy dług niespłacony w wymagalnym terminie, ustanowionym w nocie debetowej, jest oprocentowany zgodnie z przepisami wykonawczymi do ogólnego rozporządzenia finansowego. Warunki, zgodnie z którymi odsetki z tytułu płatności przeterminowanych należne są Eurojustowi, w tym stawka odsetek za zwłokę, są wyraźnie wskazane w umowach i umowach w sprawie przyznania dotacji.

4. W należycie uzasadnionych przypadkach niektóre stałe pozycje dochodu mogą być ustalane tymczasowo.

Ustalenie tymczasowe obejmuje uzyskanie kilku poszczególnych kwot, które nie muszą być w związku z tym ustalane indywidualnie.

Przed końcem roku budżetowego intendent zmienia kwoty ustalone tymczasowo w celu zapewnienia, aby odpowiadały one należnościom faktycznie ustalonym.

Sekcja 4 – Zezwolenie na windykację należności

Artykuł 54

Zezwolenie na windykację należności jest czynnością, dzięki której właściwy intendent udziela instrukcji księgowemu, poprzez wystawienie zlecenia windykacji w celu uzyskania należności, które ustalił.

Sekcja 5 – Windykacja

Artykuł 55

1. Kwoty nieprawidłowo wypłacone są zwracane.

2. Księgowy działa na podstawie zleceń windykacji dla kwot należycie ustalonych przez właściwego intendenta. Z należytą starannością zapewnia Eurojustowi otrzymanie jego dochodu i dopilnowuje przestrzegania jego praw.

3. W przypadku gdy właściwy intendent zamierza odstąpić lub częściowo odstąpić od windykacji ustalonej należności, czuwa on nad tym, aby odstąpienie było właściwe i zgodne z zasadą należytego zarządzania finansami i proporcjonalności.

Takie odstąpienie dokonywane jest na podstawie należycie uzasadnionej decyzji intendenta. Intendent może przekazać uprawnienia związane z podjęciem tej decyzji wyłącznie w przypadku kwot należności poniżej 5 000 EUR.

Decyzja o odstąpieniu określa, jakie działania zostały podjęte w celu zabezpieczenia windykacji, oraz wskazuje względy prawne i faktyczne, na których jest ona oparta.

4. Właściwy intendent anuluje ustaloną należność, gdy wykrycie błędu dotyczącego względów prawnych lub faktycznych ujawnia, że kwota nie została prawidłowo ustalona. Takie anulowanie dokonywane jest na podstawie decyzji właściwego intendenta oraz jest odpowiednio uzasadnione.

5. Właściwy intendent dostosowuje kwotę ustalonego długu w dół lub w górę, gdy ujawnienie błędu dotyczącego faktów pociąga za sobą zmianę kwoty długu, pod warunkiem że korekta ta nie wiąże się z utratą ustalonego uprawnienia Eurojustu. Takie dostosowanie dokonywane jest na podstawie decyzji właściwego intendenta oraz jest odpowiednio uzasadnione.

Artykuł 56

1. W momencie faktycznej windykacji należnej kwoty księgowy dokonuje wpisu na rachunkach i powiadamia właściwego intendenta.

2. Wydaje się pokwitowanie w odniesieniu do wszystkich płatności gotówkowych dokonywanych księgowemu.

Artykuł 57

1. Jeżeli nie doszło do faktycznej windykacji w należytym terminie, określonym w nocie debetowej, księgowy powiadamia właściwego intendenta i niezwłocznie wszczyna procedurę windykacji należności, za pomocą sposobów przewidzianych przez prawo łącznie z, tam gdzie jest to stosowne, potrąceniem oraz, jeżeli nie jest możliwe, przymusową windykacją.

2. Księgowy dokonuje windykacji kwoty poprzez potrącenie ich od równoważnych roszczeń, które Eurojust ma wobec dłużnika, który sam ma roszczenia wobec Eurojustu, które są bezsporne, o ustalonej wysokości i wymagalne, pod warunkiem że potrącenie jest prawnie możliwe.

Artykuł 58

Księgowy we współpracy z właściwym intendentem może przyznać dodatkowy termin płatności wyłącznie na pisemny wniosek dłużnika, z należnym uzasadnieniem, o ile dwa następujące warunki są spełnione:

a) dłużnik zobowiązuje się zapłacić odsetki według stawki określonej w art. 86 przepisów wykonawczych do ogólnego rozporządzenia finansowego za cały przyznany dodatkowy okres, począwszy od dnia wskazanego w nocie debetowej;

b) w celu ochrony praw Eurojustu dłużnik dostarcza gwarancję finansową, obejmującą zarówno kwotę główną, jak i odsetki.

Artykuł 58a

Księgowy prowadzi wykaz kwot podlegających windykacji, w którym należności Eurojustu są pogrupowane według daty wystawienia zlecenia windykacji. Wskazuje również decyzje o odstąpieniu lub częściowym odstąpieniu od windykacji ustalonych należności. Wykaz ten załącza się do sporządzanego przez Eurojust sprawozdania z zarządzania budżetem i finansami.

Eurojust ustanawia wykaz swoich należności, w którym podaje nazwy dłużników i kwoty długu w przypadkach, w których sąd prawomocnym orzeczeniem (*res judicata*) nakazał dłużnikowi dokonanie zapłaty i w których w ciągu roku od wydania orzeczenia nie dokonano żadnych lub żadnych znaczących płatności. Wykaz taki zostaje opublikowany z uwzględnieniem odpowiednich przepisów dotyczących ochrony danych.

Artykuł 58b

Termin przedawnienia należności Eurojustu od osób trzecich oraz dla należności osób trzecich od Eurojustu wynosi pięć lat i jest wskazywany w umowach i umowach w sprawie przyznania dotacji zawieranych przez Eurojust.

Sekcja 6 – Przepis szczególny mający zastosowanie do opłat i należności

Artykuł 59

W przypadku gdy Eurojust pobiera opłaty i należności określone w art. 5 lit. a), całościowy tymczasowy preliminarz takich opłat i należności sporządzany jest na początku każdego roku budżetowego.

W przypadku gdy opłaty i należności ustalane są wyłącznie na podstawie przepisów prawnych lub decyzji Kolegium, intendent po ustaleniu należnej kwoty może odstąpić od wystawienia zlecenia windykacji i wystawić bezpośrednio noty debetowe. W takim przypadku rejestruje się wszystkie szczegóły dotyczące należności Eurojustu. Intendent prowadzi wykaz wszystkich not debetowych i w sprawozdaniu Eurojustu z zarządzania budżetem i finansami podaje liczbę not debetowych oraz ich łączną wartość.

W przypadku gdy Eurojust stosuje oddzielny system fakturowania, księgowy regularnie i co najmniej raz w miesiącu dokonuje zaksięgowania otrzymanych skumulowanych kwot opłat i należności.

Zasadniczo Eurojust świadczy usługi na podstawie zadań mu powierzonych, wyłącznie jeśli odpowiednia opłata lub należność została wpłacona w całości. Jeżeli w drodze wyjątku usługa była świadczona bez wcześniejszej płatności odpowiedniej opłaty lub należności, zastosowanie mają sekcje 3, 4 i 5 niniejszego rozdziału.

ROZDZIAŁ 5

Operacje po stronie wydatków

Artykuł 60

1. Wszystkie zobowiązania dotyczące wydatków są zaciągnięte oraz stwierdza się prawidłowość wszystkich wydatków oraz wszystkie wydatki zostają zatwierdzone i opłacone.

2. Wszystkie zobowiązania dotyczące wydatków poprzedzone są decyzją w sprawie finansowania. Powyższe postanowienie nie ma zastosowania do prac związanych ze sprawami.

3. Program pracy Eurojustu jest równoważny do decyzji w sprawie finansowania dotyczącej czynności, które obejmuje, pod warunkiem że jest ona wyraźnie określona oraz że kryteria leżące u jej podstaw są precyzyjnie określone. Program prac zawiera szczegółowe cele oraz wskaźniki wykonania zadań.

4. Środki administracyjne mogą być wykonywane bez wcześniejszej decyzji w sprawie finansowania.

Sekcja 1 – Zaciąganie zobowiązań finansowych

Artykuł 61

1. Zobowiązanie budżetowe jest operacją polegającą na rezerwacji środków niezbędnych do pokrycia kolejnych płatności będących następstwem zobowiązania prawnego.

2. Zobowiązanie prawne jest czynnością, poprzez którą właściwy intendent zaciąga lub ustanawia zobowiązanie, którego skutkiem jest obciążenie budżetu.

3. Zobowiązanie budżetowe ma charakter indywidualny, gdy beneficjent i kwota wydatku jest znana.

4. Zobowiązanie budżetowe ma charakter globalny, gdy przynajmniej jeden z elementów niezbędnych do określenia zobowiązania indywidualnego jest nieznany.

5. Zobowiązanie budżetowe ma charakter tymczasowy, gdy przeznaczone jest na pokrycie zwykłych wydatków administracyjnych, przy czym ani kwota wydatków, ani też finalny beneficjent nie są do końca znane.

Zobowiązanie budżetowe o charakterze tymczasowym wykonywane jest przez zawarcie jednego lub więcej indywidualnych zobowiązań prawnych, stanowiących podstawę uprawnienia do kolejnych płatności lub, w wyjątkowych przypadkach, odnoszących się do wydatków na zarządzanie personelem, bezpośrednio przez dokonanie płatności.

Artykuł 62

1. W odniesieniu do wszelkich środków, które mogą spowodować powstanie wydatków obciążających budżet, właściwy intendent musi najpierw zaciągnąć zobowiązanie budżetowe, zanim zaciągnie zobowiązanie prawne względem osób trzecich.

2. Łączne zobowiązania budżetowe pokrywają całkowity koszt odpowiednich indywidualnych zobowiązań prawnych podjętych do dnia 31 grudnia roku N + 1.

Indywidualne zobowiązania prawne odnoszące się do indywidualnych lub tymczasowych zobowiązań budżetowych zawierane są do dnia 31 grudnia roku N.

Pod koniec okresów określonych w akapicie pierwszym i drugim niewykorzystany bilans tych zobowiązań budżetowych zostaje anulowany przez właściwego intendenta.

3. Ostateczny termin realizacji zobowiązań prawnych z tytułu działań trwających dłużej niż jeden rok budżetowy oraz odpowiadających im zobowiązań budżetowych, z wyjątkiem wydatków personalnych, ustala się zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami.

Wszystkie części takich zobowiązań, które nie zostały wykonane w ciągu sześciu miesięcy następujących po tym terminie, zostają umorzone zgodnie z art. 11.

Kwota zobowiązania budżetowego odpowiadającego zobowiązaniu prawnemu, w odniesieniu do którego nie dokonano żadnej płatności w rozumieniu art. 67 w ciągu trzech lat po podpisaniu zobowiązania prawnego, zostaje umorzona.

Artykuł 63

Przyjmując zobowiązanie budżetowe, właściwy intendent dopilnowuje, aby:

a) wydatek został zaliczony w ciężar prawidłowej pozycji budżetu;

b) środki były dostępne;

c) wydatki były zgodne z zasadami finansowymi Eurojustu;

d) przestrzegana była zasada należytego zarządzania finansami.

Sekcja 2 – Stwierdzanie prawidłowości wydatków

Artykuł 64

Stwierdzanie prawidłowości wydatków jest czynnością polegającą na tym, że właściwy intendent:

a) weryfikuje istnienie roszczenia wierzyciela;

b) weryfikuje warunki, na których płatność jest wymagalna;

c) określa lub weryfikuje stan faktyczny i kwotę roszczenia.

Artykuł 65

1. Stwierdzanie prawidłowości wydatków oparte jest na dokumentach towarzyszących, potwierdzających tytuł wierzyciela do należności, na podstawie oświadczenia o usługach faktycznie zrealizowanych, dostawach faktycznie zrealizowanych lub pracach faktycznie wykonanych lub na podstawie innych dokumentów uzasadniających płatność.

2. Decyzja uzasadniająca wydatki wyrażona jest poprzez podpisanie przez właściwego intendenta dowodu kasowego „zatwierdzono do dokonania płatności".

3. W systemach nieskomputeryzowanych „zatwierdzono do dokonania płatności" ma formę pieczęci, której towarzyszy podpis właściwego intendenta. W systemach skomputeryzowanych „zatwierdzono do dokonania płatności" ma formę potwierdzenia przy użyciu osobistego hasła właściwego intendenta.

Sekcja 3 – Zatwierdzanie wydatków

Artykuł 66

1. Zatwierdzanie wydatków jest czynnością, która polega na tym, że właściwy intendent poprzez wystawienie zlecenia płatniczego poleca księgowemu dokonanie płatności z tytułu wydatku, którego prawidłowość została przez niego stwierdzona.

1a. W przypadkach dokonywania płatności okresowych z tytułu usług, w tym usług najmu, bądź dostaw towarów intendent po dokonaniu analizy ryzyka może zarządzić stosowanie systemu polecenia zapłaty.

2. Zlecenie zapłaty opatrzone jest datą i podpisane przez właściwego intendenta, a następnie przesłane księgowemu. Właściwy intendent przechowuje dokumenty towarzyszące zgodnie z art. 38 ust. 6.

3. W danym przypadku zleceniu zapłaty przesłanemu do księgowego towarzyszy dokument poświadczający, że towary zostały wpisane do wykazów, o których mowa w art. 90 ust. 1.

Sekcja 4 – Realizacja wydatków

Artykuł 67

1. Płatność wykonuje się po przedłożeniu dowodu, że dane działanie jest zgodne z przepisami aktu podstawowego w rozumieniu art. 49 ogólnego rozporządzenia finansowego, umowy lub porozumienia o udzieleniu dotacji oraz obejmuje jedną z następujących operacji:

a) płatność całej należnej kwoty;

b) płatność należnej kwoty na jeden z następujących sposobów:

(i) finansowanie z góry, które może być podzielone na kilka płatności;

(ii) jedna lub kilka płatności zaliczkowych;

(iii) płatność salda należnych kwot.

Finansowanie z góry obciąża w całości lub w części płatności zaliczkowe.

Całość finansowania z góry i płatności zaliczkowych obciąża płatność sald.

2. W rachunkach należy dokonać rozróżnienia między różnymi rodzajami płatności, o których mowa w ust. 1, wówczas gdy są dokonywane.

Artykuł 68

Wydatki dokonywane są przez księgowego w granicach dostępnych środków finansowych.

Sekcja 5 – Terminy operacji po stronie wydatków

Artykuł 69

Uzasadnianie, zatwierdzanie i dokonywanie wydatków musi być realizowane w terminie określonym w przepisach wykonawczych do ogólnego rozporządzenia finansowego i zgodnie z nimi.

ROZDZIAŁ 6

Systemy informatyczne

Artykuł 70

W przypadku gdy operacje po stronie dochodów i wydatków są administrowane za pomocą systemów komputerowych, mogą być podpisywane z wykorzystaniem procedur przetworzonych komputerowo lub elektronicznych.

ROZDZIAŁ 7

Audytor wewnętrzny

Artykuł 71

Eurojust posiada stanowisko audytora wewnętrznego. Audytor wewnętrzny będzie wyznaczany i będzie wypełniać swoje obowiązki zgodnie z art. 38 ust. 2 i ust. 3 decyzji o Eurojuście.

Artykuł 72

1. Audytor wewnętrzny doradza Eurojustowi w sprawach związanych z zagrożeniem, poprzez wydawanie niezależnych opinii na temat jakości systemu zarządzania i kontroli oraz przez wydawanie zaleceń mających na celu poprawę warunków wykonywania operacji oraz wspieranie należytego zarządzania finansami.

Jest on odpowiedzialny za:

a) ocenę stosowności i skuteczności wewnętrznych systemów zarządzania oraz działania służb odnośnie do realizacji programów i działań poprzez odniesienie do związanych z nimi zagrożeń; oraz

b) ocenę efektywności i skuteczności systemów kontroli wewnętrznej i audytu mających zastosowanie w każdej operacji związanej z wykonaniem budżetu.

2. Audytor wewnętrzny wykonuje swoje obowiązki w odniesieniu do wszystkich działań i służb Eurojustu. Korzysta z pełnego i nieograniczonego dostępu do wszystkich informacji potrzebnych do wykonywania swoich obowiązków.

3. Audytor wewnętrzny składa Kolegium i dyrektorowi administracyjnemu sprawozdanie dotyczące wyników swoich badań, ustaleń, zebranych informacji i zaleceń. Zapewniają oni, aby działania podejmowane były zgodnie z zaleceniami wynikającymi z audytów.

4. Audytor wewnętrzny składa Eurojustowi roczne sprawozdanie z kontroli wewnętrznej, wykazujące między innymi liczbę i rodzaj przeprowadzonych kontroli wewnętrznych, zalecenia i działania podjęte zgodnie z tymi zaleceniami. Takie roczne sprawozdanie przedstawia również wszelkie problemy systemowe ujawnione przez wyspecjalizowany zespół ustanowiony na mocy art. 66 ust. 4 ogólnego rozporządzenia finansowego.

5. Każdego roku Eurojust przesyła organowi udzielającemu absolutorium oraz Komisji sprawozdanie sporządzone przez dyrektora administracyjnego, podsumowujące liczbę i rodzaj kontroli wewnętrznych przeprowadzonych przez audytora wewnętrznego oraz zalecenia i działania podjęte odnośnie do tych zaleceń.

6. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do prac i dokumentów związanych ze sprawami.

Artykuł 73

Odpowiedzialność wewnętrznego audytora za działania podjęte w związku z wykonywaniem obowiązków ustalona jest w przepisach wykonawczych do rozporządzenia finansowego Eurojustu zgodnie z art. 87 ogólnego rozporządzenia finansowego.

TYTUŁ V

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Artykuł 74

1. Do zamówień publicznych zastosowanie mają odpowiednie przepisy ogólnego rozporządzenia finansowego i zasady wykonywania rozporządzenia ogólnego z zastrzeżeniem przepisów zawartych w ust. 4–7 niniejszego artykułu.

2. Eurojust może na swój wniosek zostać włączony jako organ zamawiający do procedury udzielania zamówień Komisji lub do międzyinstytucjonalnej procedury udzielania zamówień oraz do procedur udzielania zamówień innych organów Wspólnoty.

3. Eurojust ma dostęp do wspólnej centralnej bazy danych utworzonej i obsługiwanej przez Komisję na mocy art. 95 ogólnego rozporządzenia finansowego.

4. Eurojust może zawierać umowy z Komisją, urzędami międzyinstytucjonalnymi lub ustanowionym na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2965/94 [1] Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej na oferowane przez nie dostawy towarów, świadczenie usług bądź wykonanie prac bez konieczności stosowania procedury udzielania zamówień publicznych.

5. Bez uszczerbku dla powyższych postanowień, Eurojust będzie uprawniony do dołączenia do lub skorzystania z procedur zamówień podejmowanych przez państwo przyjmujące lub organizację międzynarodową, pod warunkiem że w ramach procedur zamówienia stosowane będą normy zapewniające gwarancje zgodne z międzynarodowo uznawanymi normami, zwłaszcza w odniesieniu do przejrzystości, braku dyskryminacji i unikaniu konfliktu interesów.

Jedynie dyrektor administracyjny jest uprawniony do stwierdzania zgodności gwarancji z międzynarodowo uznawanymi normami.

6. Na potrzeby zastosowania art. 101 ogólnego rozporządzenia finansowego w zaproszeniu do składania ofert umieszcza się zapis, zgodnie z którym Eurojust może przed podpisaniem umowy zrezygnować z udzielenia zamówienia lub unieważnić procedurę udzielenia zamówienia, przy czym oferentom lub kandydatom nie przysługuje prawo do roszczeń odszkodowawczych.

7. Na potrzeby zastosowania art. 103 ogólnego rozporządzenia finansowego w zaproszeniu do składania ofert ogłaszanym przez Eurojust umieszcza się zapis, zgodnie z którym może on zawiesić procedurę oraz podjąć wszelkie niezbędne środki, włączając w to unieważnienie procedury na warunkach określonych w tym artykule.

Na potrzeby zastosowania art. 103 ogólnego rozporządzenia finansowego w umowach zawieranych przez Eurojust z podmiotami gospodarczymi umieszcza się zapis, zgodnie z którym może on podjąć wszelkie środki określone w tym artykule na wymienionych w nim warunkach.

TYTUŁ VA

PROJEKTY O ZNACZĄCYM WPŁYWIE NA BUDŻET

Artykuł 74a

Kolegium możliwie jak najwcześniej zawiadamia władzę budżetową o zamiarze realizacji projektów, które mogą mieć znaczące konsekwencje finansowe dla finansowania budżetu administracyjnego, w szczególności wszelkich projektów odnoszących się do nieruchomości, takich jak najem lub nabycie budynków. Informuje on o tym fakcie Komisję.

Jeżeli którykolwiek organ władzy budżetowej zamierza wydać opinię, zawiadamia Eurojust o tym zamiarze w terminie dwóch tygodni od otrzymania informacji o projekcie. W przypadku braku odpowiedzi Eurojust może przystąpić do planowanego działania.

Opinia przekazywana jest Eurojustowi w ciągu czterech tygodni od zawiadomienia na mocy akapitu drugiego.

TYTUŁ VB

EKSPERCI

Artykuł 74b

W przypadku wyboru ekspertów zastosowanie ma art. 265a przepisów wykonawczych do ogólnego rozporządzenia finansowego z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Za pomoc udzielaną Eurojustowi, w szczególności przy ocenie ofert i wniosków o dotacje lub ofert na wykonanie zamówień publicznych, a także za zapewnianie pomocy technicznej przy działaniach następczych w związku z projektami oraz przy ostatecznej ocenie projektów, eksperci otrzymują wynagrodzenie na podstawie stałej kwoty. Eurojust może korzystać z wykazów ekspertów sporządzonych przez Komisję lub inne organy Wspólnoty.

TYTUŁ VI

DOTACJE PRZYZNAWANE PRZEZ EUROJUST

Artykuł 75

1. W przypadku gdy Eurojust przyznaje dotacje władzom publicznym na wykonanie zadań Eurojustu zgodnie z art. 3 decyzji o Eurojuście na wykonanie zadań Europejskiej Sieci Sądowej zgodnie z art. 26 ust. 2 lit. b) decyzji o Eurojuście lub w ramach zadań przekazanych mu przez Komisję na mocy art. 54 ust. 2 lit. b) ogólnego rozporządzenia finansowego, zastosowanie mają odpowiednie przepisy ogólnego rozporządzenia finansowego, z zastrzeżeniem przepisów zawartych w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Dotacje objęte są pisemną umową pomiędzy Eurojustem a beneficjentem.

3. Na potrzeby zastosowania art. 119 ust. 2 ogólnego rozporządzenia finansowego umowy w sprawie przyznania dotacji zawierane przez Eurojust zawierają zapis, zgodnie z którym może on zawiesić, zmniejszyć lub przerwać wypłatę dotacji w przypadkach określonych w art. 183 przepisów wykonawczych do ogólnego rozporządzenia finansowego po umożliwieniu beneficjentowi przedstawienia swoich uwag.

[1] Dz.U. L 314 z 7.12.1994, s. 1.

TYTUŁ VII

PRZEDSTAWIANIE RACHUNKÓW I RACHUNKOWOŚĆ

ROZDZIAŁ 1

Przedstawianie rachunków

Artykuł 76

Roczne rachunki Eurojustu obejmują:

a) bilanse finansowe Eurojustu;

b) sprawozdania z wykonania budżetu.

Rachunkom Eurojustu towarzyszy sprawozdanie w sprawie zarządzania budżetem i finansami w ciągu roku. Do sprawozdania Eurojust dołączone jest sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami w ciągu danego roku. W sprawozdaniu podaje się m.in. stopień wykorzystania środków i zamieszcza zestawienie informacji dotyczących przesunięć środków pomiędzy różnymi pozycjami w budżecie.

Artykuł 77

Rachunki muszą być zgodne z zasadami, dokładne, wyczerpujące i muszą przedstawiać prawidłowo i rzetelnie:

a) w zakresie bilansów finansowych – aktywa i pasywa, obciążenia i dochody, należności i zobowiązania niewykazane jako aktywa lub pasywa oraz przepływ środków pieniężnych;

b) w zakresie sprawozdań z wykonania budżetu – operacje po stronie dochodów i wydatków.

Artykuł 78

Bilanse finansowe sporządza się zgodnie z ogólnie przyjętymi podstawowymi zasadami rachunkowości określonymi w przepisach wykonawczych do ogólnego rozporządzenia finansowego, a mianowicie:

a) kontynuacja działalności;

b) ostrożność;

c) jednolite metody rachunkowości;

d) porównywalność informacji;

e) istotność;

f) niestosowanie kompensat;

g) przewaga stanu faktycznego nad stanem pozornym;

h) rozliczanie przyszłych okresów.

Artykuł 79

1. Zgodnie z zasadą rozliczania przyszłych okresów bilanse finansowe wykazują rozchody i dochody na rok budżetowy, bez względu na termin zapłaty lub otrzymania kwoty.

2. Wartość aktywów i pasywów ustala się zgodnie z zasadami wyceny określonymi przez metody rachunkowości przewidzianymi w art. 132 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Artykuł 80

1. Bilanse finansowe sporządzane w euro obejmują:

a) bilans i rachunek wyniku ekonomicznego, które przedstawiają aktywa i pasywa, sytuację finansową oraz wynik ekonomiczny na dzień 31 grudnia roku poprzedniego; są one sporządzone zgodnie ze strukturą ustaloną w dyrektywie Rady w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych typów spółek, z uwzględnieniem szczególnego charakteru działalności Eurojustu;

b) tabelę przepływu środków pieniężnych, wykazującą kwoty otrzymane i wydatkowane w ciągu roku oraz końcową sytuację finansową;

c) sprawozdanie dotyczące zmian w kapitale przedstawiające szczegółowo podwyższenia i zmniejszenia w ciągu roku we wszystkich pozycjach kont kapitałowych.

2. Załącznik do bilansów finansowych uzupełnia i objaśnia informacje przedstawione w sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, oraz dostarcza wszelkich dodatkowych informacji zalecanych przez ogólnie przyjętą międzynarodową praktykę rachunkowości, w przypadku gdy takie informacje odnoszą się do działalności Eurojustu.

Artykuł 81

Sprawozdania z wykonania budżetu sporządzane w euro obejmują:

a) budżetowy rachunek wyniku, który przedstawia wszystkie operacje budżetowe po stronie dochodów i wydatków w danym roku; struktura, w jakiej jest prezentowany, jest taka sama jak struktura budżetu;

b) załącznik do budżetowego rachunku wyniku, który uzupełnia i objaśnia informacje przedstawione w tym rachunku.

Artykuł 82

Księgowy przesyła księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu najpóźniej do dnia 1 marca następnego roku rachunki tymczasowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok finansowy, o których mowa w art. 76 niniejszej decyzji, tak, aby księgowy Komisji mógł sporządzić skonsolidowane rachunki, jak przewidziano w art. 128 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Księgowy przesyła sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami także Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie najpóźniej do dnia 31 marca następnego roku.

Artykuł 83

1. Zgodnie z art. 129 ust. 1 ogólnego rozporządzenia finansowego Trybunał Obrachunkowy najpóźniej do dnia 15 czerwca następnego roku przedstawia uwagi na temat rachunków tymczasowych Eurojustu.

2. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego dotyczących rachunków tymczasowych Eurojustu dyrektor administracyjny sporządza rachunki końcowe Eurojustu zgodnie z art. 43 na własną odpowiedzialność i przesyła je Kolegium, który wyraża opinię w sprawie tych rachunków.

3. Dyrektor administracyjny przesyła rachunki końcowe wraz z opinią Kolegium księgowemu Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie najpóźniej do dnia 1 lipca następnego roku; wyżej wymienione dokumenty będą przesłane w ciągu dwóch tygodni w przypadku otrzymania uwag Trybunału Obrachunkowego po dniu 15 czerwca.

4. Rachunki końcowe Eurojustu skonsolidowane ze sprawozdaniem Komisji zostają opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* do dnia 15 listopada następnego roku budżetowego.

5. Dyrektor administracyjny przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na uwagi w rocznym sprawozdaniu najpóźniej do dnia 30 września następnego roku. Odpowiedzi Eurojustu przesyłane są Komisji w tym samym czasie.

ROZDZIAŁ 2

Rachunkowość

Sekcja 1 – Przepisy wspólne

Artykuł 84

1. System rachunkowości Eurojustu jest systemem służącym do organizacji informacji dotyczących budżetu i finansów w taki sposób, aby dane mogły być wprowadzane, składane i rejestrowane.

2. Konta dzielą się na konta ogólne i budżetowe. Konta te prowadzone są w euro w układzie roku kalendarzowego.

3. Dane liczbowe na kontach ogólnych i budżetowych są przyjmowane z końcem roku budżetowego, tak, aby można było przygotować sprawozdania, o których mowa w rozdziale 1.

4. Bez względu na ust. 2 i 3 intendent może prowadzić konta analityczne.

Artykuł 85

Zasady i metody rachunkowości oraz ujednolicony plan kont do zastosowania przez Eurojust przyjmowane są przez księgowego Komisji zgodnie z art. 133 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Sekcja 2 – Konta ogólne

Artykuł 86

Na kontach ogólnych księgowane są w porządku chronologicznym i przy wykorzystaniu metody podwójnego zapisu wszelkie zdarzenia i operacje wpływające na sytuację ekonomiczną i finansową oraz aktywa i pasywa Eurojustu.

Artykuł 87

1. Ruchy na kontach i salda ujmowane są w księgach rachunkowych.

2. Wszelkie zapisy księgowe, łącznie z wpisami korygującymi na kontach, oparte są na dokumentach towarzyszących, do których się odnoszą.

3. Systemy rachunkowości muszą umożliwiać zachowanie śladu wszystkich zapisów księgowych.

Artykuł 88

Księgowy Eurojustu po zamknięciu roku budżetowego i do czasu przedstawienia końcowych rachunków wprowadza wszelkie zapisy korygujące, niepociągające za sobą żadnych wypłat ani wpłat w odniesieniu do tego roku, które są niezbędne do prawdziwego, rzetelnego i zgodnego z zasadami przedstawienia kont.

Sekcja 3 – Konta budżetowe

Artykuł 89

1. Konta budżetowe zapewniają szczegółową rejestrację wykonania budżetu.

2. Do celów ust. 1 konta budżetowe rejestrują wszystkie operacje budżetowe po stronie dochodów i wydatków przewidziane w tytule IV niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 3

Spis inwentarza

Artykuł 90

1. Eurojust prowadzi spis inwentarza wykazujący w układzie ilościowym i wartościowym stan rzeczowego majątku trwałego, wartości niematerialnych i prawnych oraz aktywów finansowych Eurojustu według wzoru opracowanego przez księgowego Komisji.

Eurojust sprawdza, czy zapisy w spisie inwentarza są zgodne ze stanem faktycznym.

2. Sprzedaż majątku ruchomego wymaga zamieszczenia odpowiednich ogłoszeń.

TYTUŁ VIII

KONTROLA ZEWNĘTRZNA I UDZIELENIE ABSOLUTORIUM

ROZDZIAŁ 1

Kontrola zewnętrzna

Artykuł 91

Trybunał Obrachunkowy kontroluje rachunki Eurojust zgodnie z art. 248 traktatu WE.

Artykuł 92

1. Eurojust przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu budżet w formie ostatecznie uchwalonej. Eurojust, tak szybko jak to możliwe, powiadamia Trybunał Obrachunkowy o wszelkich decyzjach i aktach przyjętych na podstawie art. 10, 14, 19 i 23.

2. Eurojust przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu wewnętrzne zasady finansowe, które przyjął.

3. Trybunał Obrachunkowy informowany jest o wyznaczeniu intendentów, księgowych i administratorów środków zaliczkowych oraz o decyzjach dotyczących przekazania uprawnień na mocy art. 34, art. 43 ust. 1 i 4 oraz art. 44.

Artykuł 93

Kontrola prowadzona przez Trybunał Obrachunkowy jest regulowana przez art. 139–144 ogólnego rozporządzenia finansowego. Kontrola będzie przeprowadzana w sposób gwarantujący ochronę danych sensytywnych związanych ze sprawami.

ROZDZIAŁ 2

Absolutorium

Artykuł 94

1. Parlament Europejski na zalecenie Rady w terminie do dnia 30 kwietnia roku N + 2 udziela dyrektorowi administracyjnemu absolutorium z wykonania budżetu za rok N. Dyrektor administracyjny informuje Kolegium o uwagach Parlamentu Europejskiego zawartych w rezolucji towarzyszącej decyzji o udzieleniu absolutorium.

2. Jeżeli termin przewidziany w ust. 1 nie może być dotrzymany, Parlament Europejski lub Rada powiadamia dyrektora administracyjnego o przyczynach opóźnienia.

3. Jeśli Parlament Europejski opóźni wydanie decyzji o udzieleniu absolutorium, dyrektor administracyjny we współpracy z Kolegium dołoży wszelkich starań w celu jak najszybszego podjęcia środków zmierzających do usunięcia lub ułatwienia usunięcia przeszkód w podjęciu tej decyzji.

Artykuł 95

1. Decyzja o udzieleniu absolutorium obejmuje rachunki wszystkich dochodów i wydatków Eurojustu, wynikający z nich bilans oraz aktywa i pasywa Eurojustu wykazane w bilansie.

2. W celu udzielenia absolutorium Parlament Europejski, po wykonaniu tych czynności przez Radę, bada rachunki i bilans finansowy Eurojustu. Parlament Europejski bada również roczne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego wraz z odpowiedziami dyrektora administracyjnego Eurojustu, wszelkie odpowiednie sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego odnoszące się do danego roku budżetowego oraz oświadczenie Trybunału Obrachunkowego o wiarygodności oraz zgodność z prawem i prawidłowość operacji leżących u ich podstaw.

3. Dyrektor administracyjny przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok, zgodnie z art. 146 ust. 3 ogólnego rozporządzenia finansowego.

Artykuł 96

1. Dyrektor administracyjny podejmuje wszelkie właściwe działania w celu uwzględnienia uwag towarzyszących decyzjom Parlamentu Europejskiego o absolutorium, jak również komentarzy towarzyszących zaleceniu odnoszącemu się do absolutorium przyjętego przez Radę, z uwzględnieniem zadań Eurojustu.

2. Na żądanie Parlamentu Europejskiego lub Rady dyrektor administracyjny składa sprawozdanie co do środków podjętych w kontekście tych uwag i komentarzy. Przesyła on jego odpis Komisji oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

TYTUŁ IX

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 97

Parlament Europejski, Rada i Komisja są uprawnione do uzyskania wszelkich niezbędnych informacji lub wyjaśnień dotyczących spraw budżetowych w dziedzinach podlegających ich kompetencji.

Artykuł 98

Na wniosek dyrektora administracyjnego Kolegium w zakresie, w jakim jest to niezbędne, oraz po uzyskaniu zgody Komisji przyjmuje szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia finansowego Eurojustu.

Artykuł 99

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej przyjęciu przez Kolegium i będzie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zastępuje decyzję w sprawie rozporządzenia finansowego Eurojustu przyjętą w dniu 20 kwietnia 2006 r.

Sporządzono w Hadze dnia 27 marca 2009 r.

José Luís LOPES DA MOTA

Przewodniczący Eurojustu

CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR
od 33 do 64 stron: 12 EUR
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratorzy informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Publikacji, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: http://europa.eu

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL